

DĄBROWA GÓRNICZA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miasta Dąbrowa Górnicza
dla obszarów położonych w Trzebieśławicach

Opracowanie:

dr inż. Jarosław Osiadacz

INNOVA
Właściciel
Dr inż. Jarosław Osiadacz

■ Dąbrowa Górnicza ■ Wrocław ■

sierpień 2018

INNOVA Jarosław Osiadacz

Na Polance 12D/5

51-109 Wrocław

tel./fax. (071) 789 36 66

e-mail jaroslaw.osiadacz@innovaconsulting.pl

Spis treści:

1. Podstawa prawna opracowania prognozy	3
2. Cel i zakres prognozy	3
3. Metody opracowania i materiały źródłowe	4
4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu	6
4.1. Położenie	6
4.2. Budowa geologiczna i geomorfologia terenu	9
4.3. Warunki klimatyczne	10
4.4. Wody powierzchniowe i podziemne	11
4.4.1. Wody powierzchniowe	11
4.4.2. Wody podziemne	11
4.5. Warunki glebowe	14
4.6. Szata roślinna i świat zwierzęcy	15
4.7. Zasoby krajobrazowe i kulturowe oraz obszary chronione	18
4.8. Aktualny stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego	22
4.8.1. Powietrze atmosferyczne	22
4.8.2. Wody podziemne	23
4.8.3. Wody powierzchniowe	24
4.8.4. Gleby	25
4.8.5. Hałas	25
4.8.6. Promieniowanie elektromagnetyczne	26
4.9. Uwarunkowania ekofizjograficzne	27
4.10. Odporność środowiska na degradację	27
4.11. Ocena zdolności środowiska do regeneracji	29
5. Ustalenia projektu planu oraz jego powiązania z innymi dokumentami	30
6. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko	38
6.1. Analiza pod kątem zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	38
6.2. Analiza pod kątem rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko realizacji ustaleń projektu planu	38
6.3. Analiza pod kątem ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz kształtowania walorów krajobrazowych	39
6.4. Analiza pod kątem wpływu ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu	40
7. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu	46
8. Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu	47
8.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze	47
8.2. Możliwe transgraniczne oddziaływanie	49
8.3. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń planu	49
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	49
9.1. Dokumenty szczebla międzynarodowego i wspólnotowego	50
9.2. Dokumenty szczebla krajowego	51
9.3. Dokumenty szczebla regionalnego i lokalnego	52
10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu	53
11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	54

1. Podstawa prawna opracowania prognozy

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są następujące akty prawne:

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 – tekst jednolity z późn. zm.),*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2017 r., poz. 1073 tekst jednolity z późn. zm.).*

Projekt miejscowego planu, dla potrzeb którego sporządzana jest niniejsza prognoza opracowany został w oparciu o uchwałę Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej Nr XXXVII/738/14 z dnia 14 maja 2014 r., w sprawie przystąpienia do sporządzania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszarów położonych w Trzebieśławicach.

2. Cel i zakres prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko ma na celu uwzględnienie uwarunkowań istniejącego stanu środowiska przyrodniczego wraz z określeniem skutków oddziaływania na środowisko przyrodnicze i kulturowe związanych z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zakres przestrzenny projektu planu stanowi obszar miasta Dąbrowa Górnicza dla obszarów położonych w Trzebieśławicach, w 3 fragmentach, położonych w rejonie ulicy Modrzewiowej. Prognoza jest integralną częścią projektu miejscowego planu oraz stanowi element zapewniający utrzymanie równowagi przyrodniczej, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 – tekst jednolity z późn. zm.)*. Zgodnie z ww. ustawą prognoza powinna:

- zawierać informacje o zawartości, głównych celach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- określać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu i częstotliwości jej przeprowadzania,
- określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*,
- określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny,

wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,

- przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie, mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko,
- zawierać informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowiska winna również zawierać w części końcowej streszczenie w języku niespecjalistycznym.

3. Metody opracowania i materiały źródłowe

Na etapie sporządzania niniejszego dokumentu wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza, zatwierdzone Uchwałą Nr XXIII/374/08 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 30 stycznia 2008 r. (II edycja);*
- *Opracowanie ekofizjograficzne dla miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszarów położonych w Trzebieśławicach;*
- *Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku.* Biblioteka Monitoringu Środowiska Katowice · 2017
- *Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w dzielnicy Trzebieśławice w rejonie ulic Zachodniej - Modrzewiowej - Gródki,* Biuro Rozwoju Miasta „Katowice” Sp. z o.o., 2005
- *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych w dzielnicy Trzebieśławice w rejonie ulic: Zachodniej - Modrzewiowej - Gródki (uchwała Nr XLIX/938/05 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 30 listopada 2005 roku - Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 151 z dnia 28 grudnia 2005 roku, poz. 4451).*
- *Waloryzacja przyrodnicza miasta Dąbrowa Górnicza* (Górnośląskie Koło PTPP „pro Natura” c/o Dział Przyrody Muzeum Górnośląskiego, Bytom listopad 1994);
- *Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej*-(aktualizacja 2007/2008r.);
- *Badanie gleb na terenie gminy Dąbrowa Górnicza,* Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska, 2014,
- *Strategia rozwoju miasta Dąbrowa Górnicza 2022 – aktualizacja, Dąbrowa Górnicza listopad 2015.*
- *Warunki ekofizjograficzne miasta Dąbrowa Górnicza,* PU Geograf, Dąbrowa Górnicza 2003.
- *Mapa geologiczno – inżynierska miasta Dąbrowa - Górnicza,* wraz z objaśnieniami. Gemes Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza 1996 .
- *Ekspertyza hydrotechniczna dla miasta Dąbrowa Górnicza,* Zakład Badawczo -Usługowy INTERGEO Sp. z o.o. Sosnowiec, 2000
- *Ocena przydatności terenów do zabudowy w kontekście zaniechanej eksploatacji górniczej węgla kamiennego w mieście Dąbrowa Górnicza.* PU Geokarbon, Katowice 1998;
- Aktualizacja *Programu Ochrony Środowiska dla miasta Dąbrowy Górniczej* na lata 2013-2017 z perspektywą na lata 2018 - 2020;

- Atlas klimatycznego ryzyka uprawy roślin w Polsce, 2001, Cz. Koźmiński;
- Operaty Natura 2000,
- Mapa zasadnicza 1: 1 000, mapa topograficzna 1:10 000;
- Mapa ewidencji gruntów 1:5 000;
- Mapy glebowo-rolnicze 1: 5 000;
- Mapa hydrograficzna 1:50 000,
- Mapa sozologiczna 1: 50 000,
- Mapa Geologiczna Polski; mapa utworów powierzchniowych 1:500 000;
- Mapa podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego,
- Kondracki J., 2000: Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
- Usługi sieciowe WMS Państwowego Instytutu Geologicznego, WMS Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Hydroportal.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego poddanych oddziaływaniu. Niniejszy dokument został wykonany w oparciu o dostępne materiały tematyczne. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu planu określono według takich kryteriów, jak:

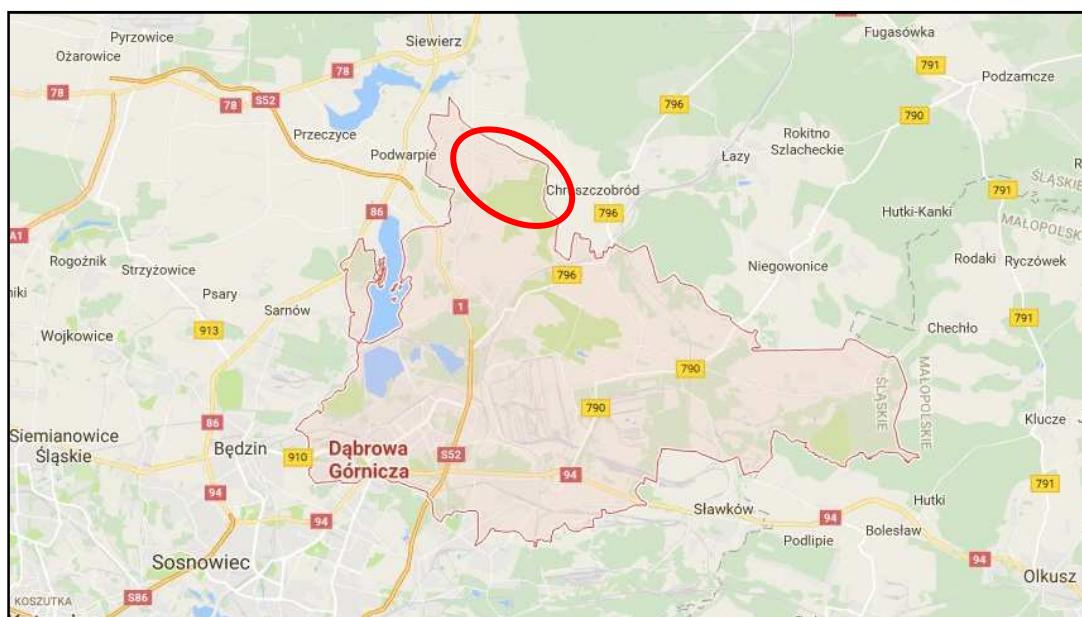
- **charakter zmian:** bardzo korzystne, korzystne, bez znaczenia, niepożądane, potencjalnie niekorzystne, bardzo niekorzystne;
- **intensywność przekształceń:** nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne;
- **bezpośredniość oddziaływania:** bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- **okres trwania oddziaływania:** długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- **częstotliwość oddziaływania:** stałe, chwilowe.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Dąbrowie Górniczej.

4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu

4.1. Położenie

Położona na południu Polski, Dąbrowa Górnicza jest najbardziej rozległym pod względem powierzchni (liczy 188 km²) miastem województwa śląskiego; to dziewiąte pod względem wielkości miasto w Polsce. Stanowi część Górnośląsko - Zagłębiowskiej Metropolii "Silesia", skupiającej czternaście miast regionu. W Dąbrowie mieszka obecnie około 125 tys. ludzi. Dąbrowa Górnicza obejmuje tereny od Czarnej Przemszy do środkowej części Pustyni Błędowskiej. Centrum miasta jest mocno zurbanizowane - oprócz budynków mieszkalnych znajdują się tu także liczne budynki użyteczności publicznej. Dąbrowa Górnicza jest miastem o bardzo zróżnicowanym krajobrazie. Z jednej strony w miejskim pejzażu dominują zakłady przemysłowe, z drugiej malownicze krajobrazy.¹

Rysunek 1. Lokalizacja obszarów planu na terenie miasta Dąbrowa Górnicza (Źródło: GoogleMaps)

Obszar planu administracyjnie znajduje się w Trzebieśławicach, w granicach miasta Dąbrowa Górnicza. Trzebieśławice to dzielnica o charakterze rolniczym, położona pomiędzy Ujejsem i Siewierzem, 12,5 km na północny-wschód od centrum miasta. Liczba mieszkańców Trzebieśławic wynosi około 1000 osób. Powierzchnia zajmowana przez dzielnicę to 1014 ha. W skład Trzebieśławic wchodzi dawne przysiółki: Glinianki i Gródki.

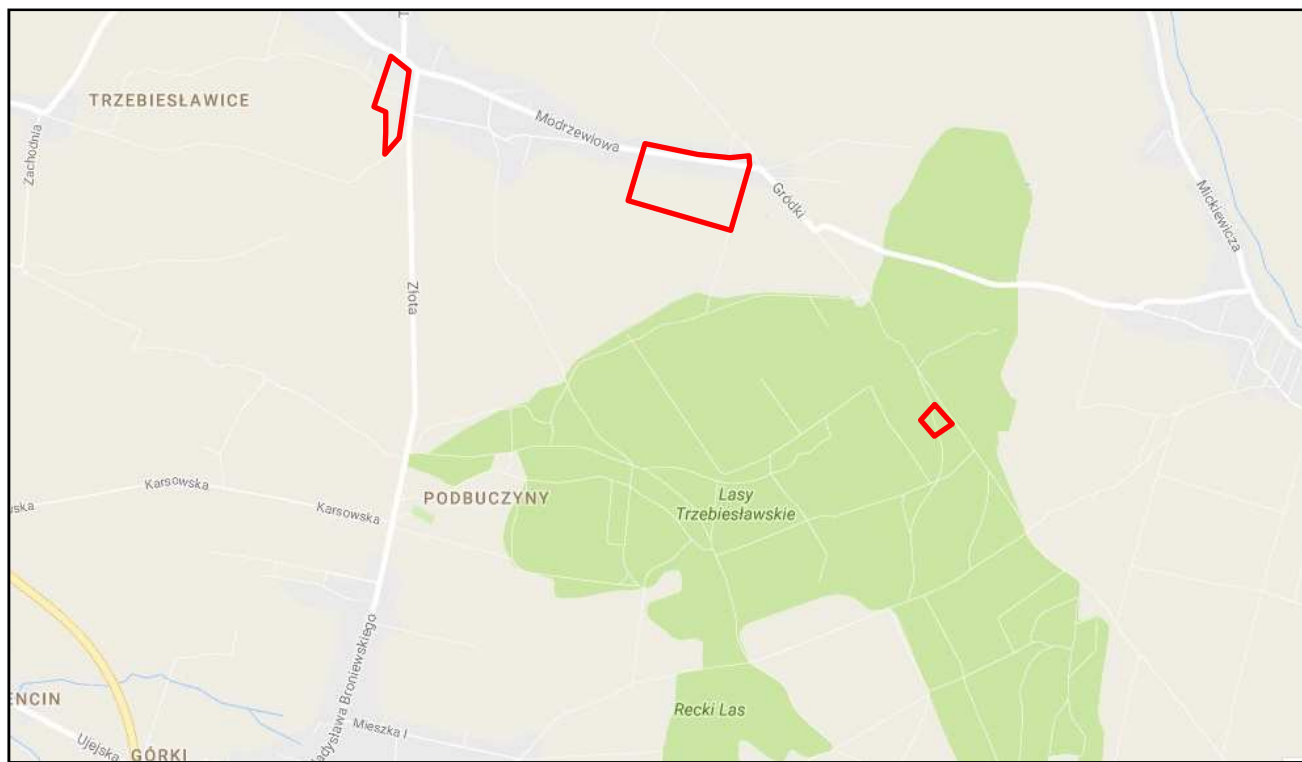
W okresie międzywojennym Trzebieśławice należały do gminy Wojkowice Kościelne. Po drugiej wojnie światowej przechodziły w latach 1945-1991 przez administrację Wojkowic Kościelnych, Ujejsca, Ząbkowic i Siewierza. Na prośbę mieszkańców, Trzebieśławice zostały przyłączone do Dąbrowy Górniczej od 1 stycznia 1993 r., po wydzieleniu z gminy Siewierz.

Obszar planu stanowią trzy odrębne obszary:

- Obszar 1 – położony przy skrzyżowaniu ul. Złotej i Zachodniej,
- Obszar 2 – położony przy ul. Modrzewiowej,

¹ https://www.dabrowa-gornicza.pl/strona-103-informacje_o_miescie.html

- Obszar 3 – obejmujący podziemny zbiornik wodny z bezpośrednim otoczeniem, położony w kompleksie Lasów Trzebieśławskich przy drodze leśnej.

Rysunek 2. Lokalizacja obszarów planu na terenie Trzebieśławic (źródło podkładu: Geoportal).

Rysunek 3. Lokalizacja **Obszaru 1**. Podkład: Geoportal

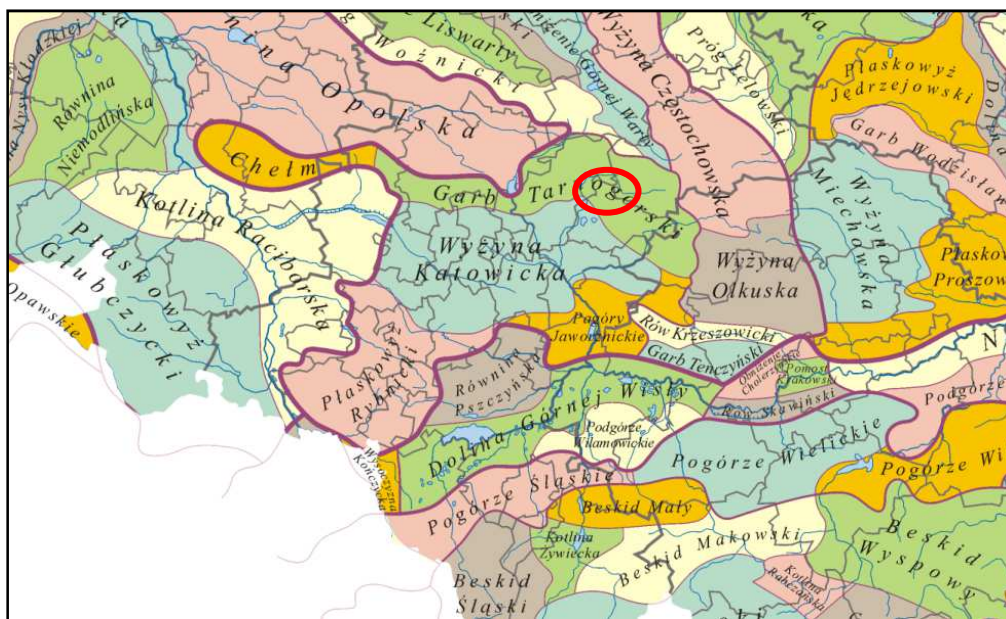
Rysunek 4. Lokalizacja **Obszaru 2**. Podkład: Geoportal

Rysunek 5. Lokalizacja **Obszaru 3**. Podkład: Geoportal

###

Według podziału na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego (1998), obszar Miasta Dąbrowa Górnicza znajduje się w podprovincji Wyżyna Śląsko- Krakowska (341), w makroregionie Wyżyna Śląska (341.1), w obrębie mezoregionów: Garb Tarnogórski (341.12) i Wyżyna Katowicka (341.13). Obszar opracowania znajduje się w całości w obrębie mezoregionu Garb Tarnogórski, jak na poniższym rysunku.

Rysunek 6. Lokalizacja wsi objętych opracowaniem ekofizjograficznym. (Mapa wg. Kondrackiego 1998)

Garb Tarnogórski (341.12) - mezoregion stanowiący północną część Wyżyny Śląskiej. Od północy graniczy z Równiną Opolską i Wyżyną Woźnicko-Wieluńską, od południa z Wyżyną Katowicką i Pagórami Jaworznickimi, od wschodu z Wyżyną Krakowsko-Częstochowską a od zachodu z Chełmem i Kotliną Raciborską. Jego powierzchnia wynosi ok. 1010 km². Składa się z kilku członów oddzielonych od siebie dolinami i kotlinami rzek i potoków. Średnie wysokości wahają się od 340 do 380 m n.p.m., a najwyższy punkt pod Twardowicami sięga 398 m n.p.m. Począwszy od zachodu wyodrębnić można:

- Garb Laryszowski
- Płaskowyż Tarnowicki
- Kotlina Józefki
- Płaskowyż Twardowicki
- Kotlina Psarska
- Dolina Czarnej Przemszy
- Garb Zabkowicki

Zbudowany jest z wapieni i dolomitów środkowego triasu (dlatego bywa nazywany także Progiem Środkowotriasowym), miejscami przykrytych osadami czwartorzędowymi - glinami zwałowymi i piaskami. Na obszarze Garbu znajduje się Pustynia Błędowska - największe w Europie pole luźnych piasków, które były eksploatowane jako piaski podsadzkowe na potrzeby górnośląskich kopalń. Obecnie postępuje jej zarastanie w wyniku prowadzonych zalesień sosnowych.

4.2. Budowa geologiczna i geomorfologia terenu

W budowie geologicznej obszaru Miasta Dąbrowa Górnicza można odnaleźć ślady kilku okresów geologicznych poczynając od karbonu, z których każdy pozostawił po sobie inne skały. W wyniku urozmaiconej przeszłości

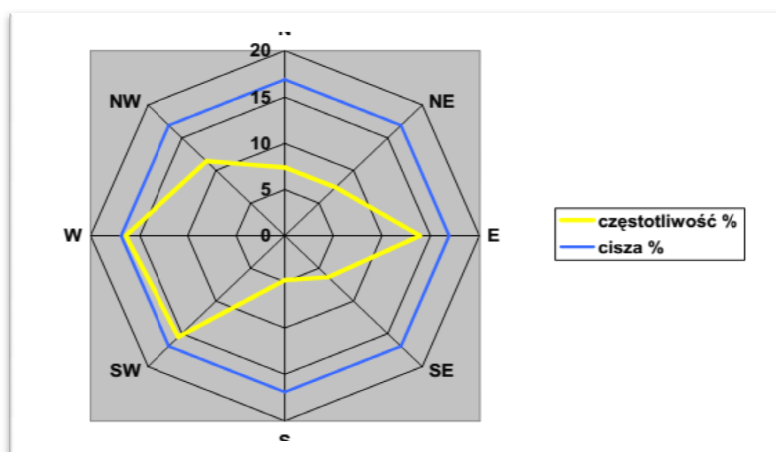
geologicznej, oprócz dość żywej rzeźby nawiązującej do skomplikowanej budowy geologicznej, występują tutaj liczne surowce mineralne. Można wyróżnić dwa piętra strukturalne: waryscyjskie i alpejskie. Piętro waryscyjskie, które tworzą utwory dewonu i karbonu, ma charakter fałdowo-blokowy. Piętro to w całości jest stosunkowo słabo zbadane i trudno jest wydzielić w jego obrębie jednostki tektoniczne. Dobry stopień rozpoznania cechuje tylko warstwy przypowierzchniowe karbonu górnego, w których występują eksploatowane pokłady węgla kamiennego. Obszary objęte przedmiotowym planem stanowią fragment jednostki tektonicznej: *monokliny śląsko-krakowskiej* utworzonej ze skał permsko-mezozoicznych (głównie triasowych). W skałach mezozoicznych, występujących na powierzchni w pasie wychodni na Garbie Żąbkowickim (Garb Strzemieszycko-Trzebiesławicki) eksploatowane były w przeszłości rudy żelaza oraz ołowiu i cynku. Wapienie i dolomity środkowego triasu są eksploatowane odkrywkowo przez Kopalnię „Żąbkowice”.

4.3. Warunki klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez R. Gumińskiego (1948), obszar Miasta Dąbrowa Górnicza należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka). Jest on położony w południowej części tej dzielnicy. Dzielnice XV charakteryzują następujące warunki:

- 1) średnia temperatura stycznia wynosi $-2 \div -3,0^{\circ}\text{C}$,
- 2) średnia temperatura lipca około 17°C ,
- 3) średnia temperatura roczna $7-8^{\circ}\text{C}$,
- 4) dni z przymrozkami od 112 do 130,
- 5) dni mroźnych ok. 20-40,
- 6) ostatnie przymrozki wiosenne występują najczęściej w końcu kwietnia lub na początku maja,
- 7) czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60-80 dni,
- 8) okres wegetacyjny trwa od 200 do 210 dni,
- 9) opady atmosferyczne znacznie zróżnicowane, 700-750 mm/rok,
- 10) przeważają wiatry południowo-zachodnie i zachodnie o prędkościach średnich 3-4 m/s.

Warunki anemologiczne, szczególnie istotne dla przewietrzania obszaru i stanu sanitarnego powietrza (przemieszczanie zanieczyszczeń), są uzależnione od kierunku napływu głównych mas powietrza oraz modyfikowane przez rozkład zasadniczych elementów orograficznych w analizowanym obszarze. Na obszarze Miasta Dąbrowa Górnicza (podobnie jak w całym regionie) dominują wiatry z sektora zachodniego (NW, W, SW) występujące przez ok. 45 % dni w roku o prędkościach średnich 3-4 m/s. Wiatry z sektora wschodniego (NE, E, SE) występują przez 38 % dni w roku. Cisze stanowią zatem ok. 17 %.

Rysunek 7. Róża wiatrów dla stacji meteorologicznej w Ząbkowicach według danych IMGW za lata 1961-1990

Dla obszaru gminy, poza w/w parametrami meteorologicznymi (kształtowanymi przez czynniki geograficzne), istotne znaczenie mają również warunki topoklimatyczne wynikające z ukształtowania terenu i jego pokrycia. Na obszarze gminy w oparciu o równanie bilansu cieplnego na powierzchni czynnej - tj. atmosfery z powierzchnią ziemi, wyodrębniono 5 typów i podtypów topoklimatu:

- Topoklimat form wypukłych (stoki o nachyleniu $> 5^\circ$) z podtypem;
- Topoklimat form wklęsłych;
- Topoklimat terenów zadrzewionych;
- Topoklimat terenów zabudowanych.

4.4. Wody powierzchniowe i podziemne

4.4.1. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym analizowany obszar w całości należy do lewostronnego dorzecza Wisły. Cały obszar Miasta Dąbrowa Górnicza znajduje się w dorzeczu Przemszy. Główne rzeki płyną wzdłuż północno-zachodniej granicy Miasta – Czarna Przemsza i w zachodniej części Miasta – Biała Przemsza.

Czarna Przemsza jest rzeką II rzędu, natomiast jej dopływ Biała Przemsza należy do rzek III rzędu. Potoki odwadniające północną i zachodnią część obszaru Miasta należą także do dopływów Czarnej Przemszy a ich zlewnie oddzielają działy wodne III rzędu. Dopływami tymi są Trzebyczka i Pogoria.

Natomiast dopływy Białej Przemszy są potokami IV rzędu. Należą do nich: Centuria, Potok Błędowski, Biała i Bobrek. W obrębie Dąbrowy Górniczej znajduje się kilkadziesiąt zbiorników wodnych o różnej genezie związanej z gospodarczą działalnością człowieka.

4.4.2. Wody podziemne

Obszar Miasta Dąbrowa Górnicza znajduje się w zasięgu występowania XII śląsko-krakowskiego regionu hydrogeologicznego, w obrębie dwóch subregionów. Część wschodnia należy do subregionu XII1 – triasu śląskiego;

rejonu zawierciańsko-olkuskiego. Natomiast pozostała część znajduje się w obrębie subregionu XII2 - górnośląskiego. Budowa geologiczna Miasta Dąbrowa Górnicza sprzyja występowaniu kilku pięter wodonośnych: czwartorzędowego, triasowego i karbońskiego. W obrębie tych pięter zostały wydzielone zbiorniki wód podziemnych o znaczeniu gospodarczym. Obszary objęte opracowaniem znajdują się w granicach udokumentowanego zbiornika wód podziemnych triasowy **GZWP T/4 Olkusz-Zawiercie – 454**. Jest to zbiornik krasowo-szczelinowy o powierzchni 758 km² i zasobach dyspozycyjnych 391 tys. m³/d. Średnia głębokość ujęć wynosi 100 m. Dla zbiornika nie ustanowiono strefy ochronnej.

Rysunek 8. Położenie obszarów opracowania na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

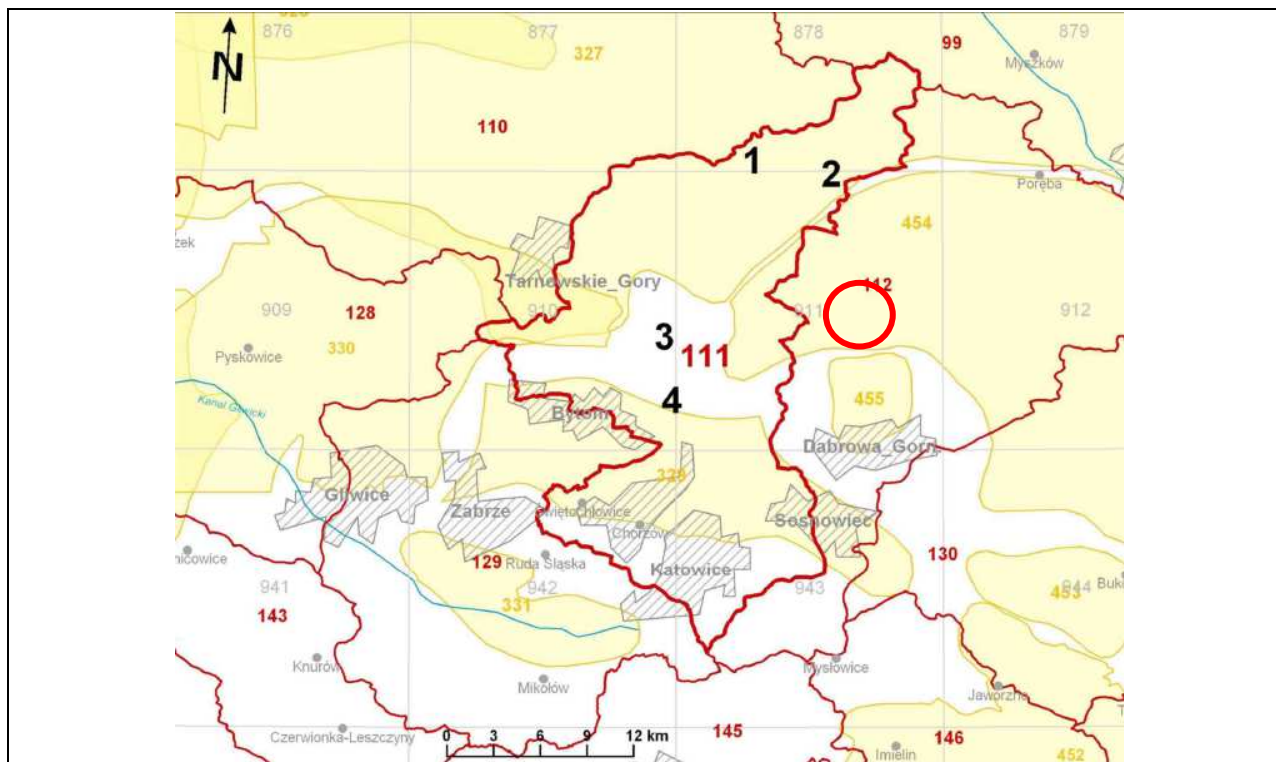
###

Obszar opracowania nie leży w strefie zagrożenia powodziowego.

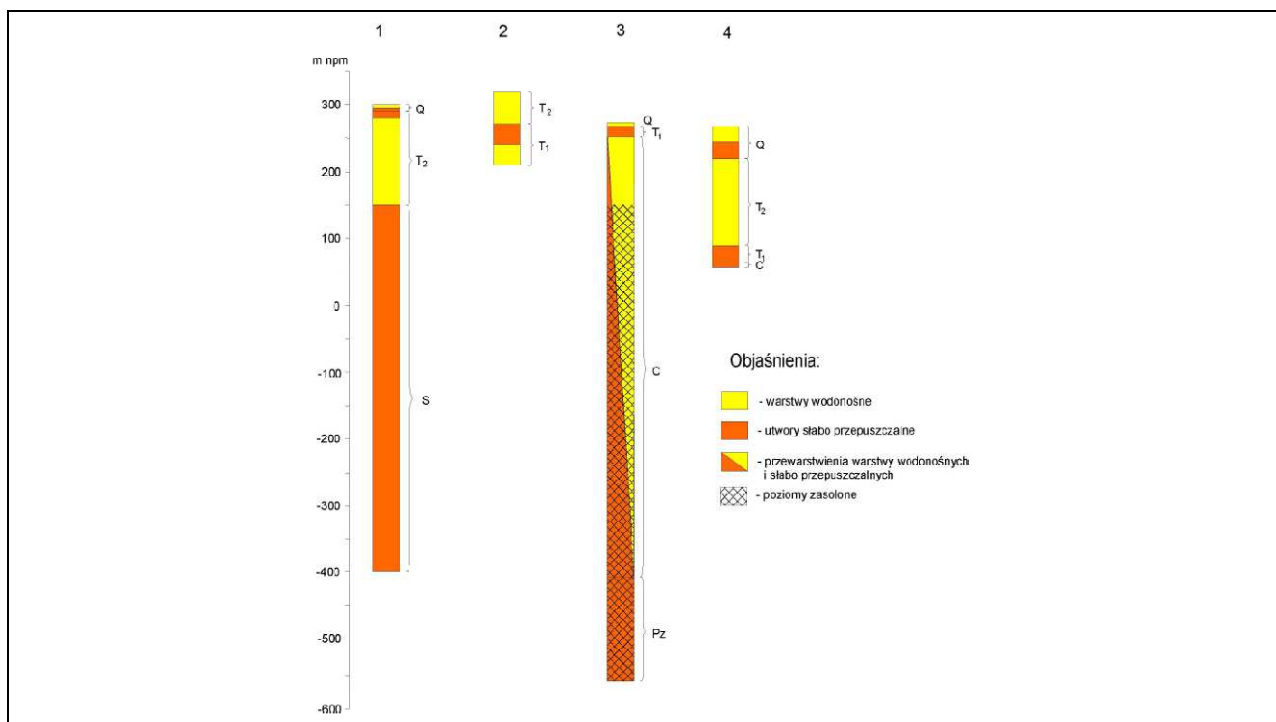
Według nowego² podziału Jednolitych Części Wód Podziemnych obszar opracowania leży na terenie JCWPd nr 111.

Nr JCWPd : 111
Powierzchnia: 497,1 km ²
Region: Subregion Środkowej Wisły Wyżynny
Województwo: śląskie
Powiaty: tamogórski, będziński, myszkowski, miasta Piekary Śl., miasta Bytom, miasta Siemianowice Śl., miasta Sosnowiec, miasta Chorzów, miasta Świętochłowice, miasta Ruda Śl., miasta Katowice, miasta Mysłowice.
Arkusze MhP w skali 1:50 000 : 877, 878, 910, 911, 942, 943
Arkusze MhP w skali 1:200 000: Gliwice, Kraków
Region hydrogeologiczny wg Atlasu Hydrogeologicznego Polski 1995 r.: XII, XIII
Region hydrogeologiczny wg Hydrogeologia regionalna Polski 2007 r.: SŚWW
Głębokość występowania wód słodkich: lokalnie wody zasolone występują na głębokości 120 m p.p.t.

² Obowiązującego od roku 2016. Patrz „Aktualizacja planu zagospodarowania wodami” <http://www.apgw.kzgw.gov.pl>

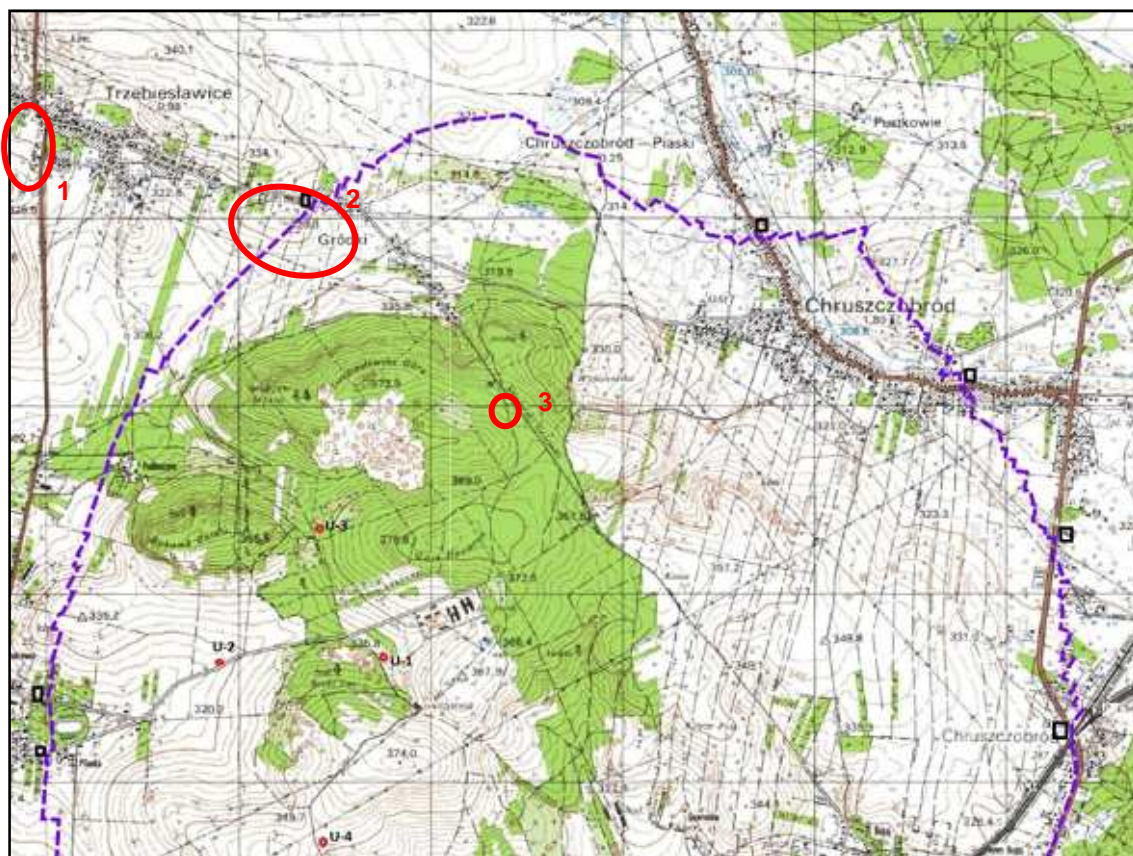
Rysunek 9. Lokalizacja JCWPd nr 111.

Rysunek 10. Podstawowe cechy przekroju JCWPd nr 111.

###

Część obszaru planu położona jest w granicach strefy ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Dąbrowie Górniczej - Ujejscu, w której obowiązują ograniczenia zagospodarowania, zgodnie z Rozporządzeniem NR 7/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia 23 grudnia 2016 r.

Rysunek 11. Strefa ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Dąbrowie Górniczej – Ujejsu

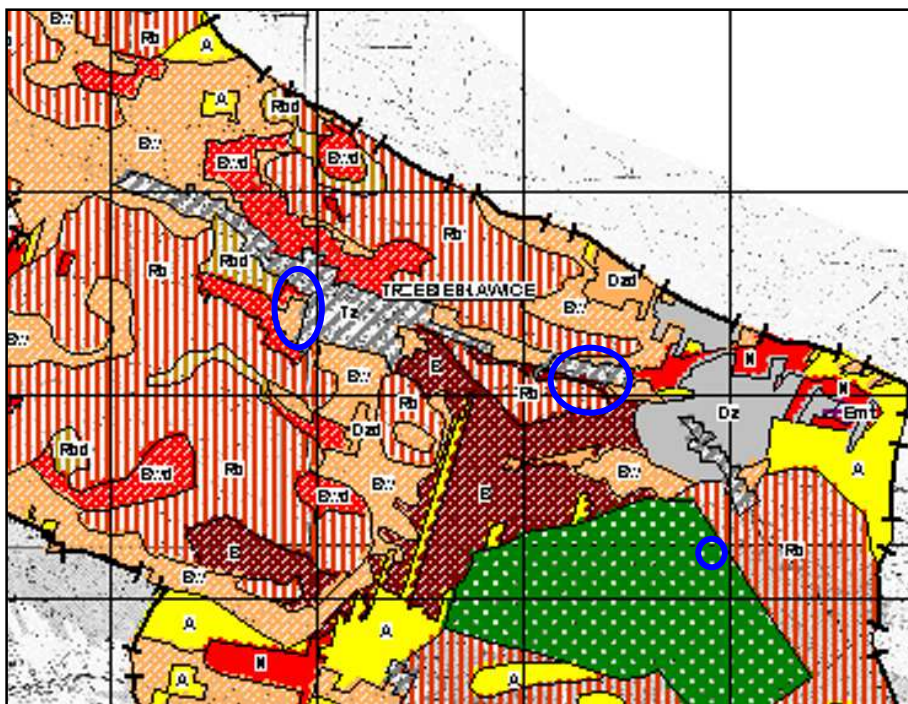
4.5. Warunki glebowe

Obszar Miasta Dąbrowy Górniczej charakteryzuje znaczna różnorodność pokrywy glebowej. Jej wykształcenie jest odzwierciedleniem warunków środowiska przyrodniczego, z których zasadniczą rolę odgrywa rzeźba terenu, rodzaj skały macierzystej oraz warunków wodnych. Stąd, w obrębie Miasta Dąbrowa Górnicza widoczna jest wyraźna regionalizacja rodzajów, gatunków i typów gleb:

- gleby piaskowe (piaski słabo-gliniaste, piaski gliniaste lekkie i piaski gliniaste mocne);
- rędziny (lekkie, średnie i ciężkie);
- gleby hydromorficzne (torfy niskie, gleby mułowo-torfowe, gleby murszowo-mineralne i murszowate).

Zdecydowanie dominują gleby wykształcone na utworach węglanowych triasu, wśród których główną grupę stanowią rędziny brunatne. Związane są one z wychodniami triasowych utworów węglanowych w obrębie wysoczyzn. Na pokrywach piaszczystych zalegających cienką warstwą na wysoczyznach i w obrębie szerokich niecków wykształciły się gleby brunatne wylugowane. Natomiast na przewianych (eolicznych) piaskach pokrywowych i wydmach wykształciły się gleby bielcowe (Pustynia Błędowska). Także duży obszar, szczególnie w okolicach Błędowa i na południe od Strzemieszyc zajmują czarne ziemie zdegradowane. Zajmują one tereny niegdyś wilgotne, obecnie przesuszone (np. melioracjami). Znaczne powierzchnie zajmują gleby hydromorficzne, co świadczy o dużym nawilgoceniu powierzchni. Występują one głównie w sąsiedztwie czarnych ziem zdegradowanych w niższych i bardziej wilgotnych miejscach oraz w dolinach rzecznych. Wśród nich znaczny udział mają gleby murszowate, co świadczy o postępującym przesuszaniu powierzchni. Powstają najczęściej w wyniku

mineralizacji dawnych torfowisk.

Rysunek 12. Typy i podtypy gleb w rejonie Trzebieśławic (źródło Ekofizjografia, 2003).

4.6. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Aktualna szata roślinna jest silnie zróżnicowana z uwagi na złożone zagospodarowanie terenu w przeszłości, jak i obecnie. Analizy aktualnej szaty roślinnej dokonano w 1994 roku (Celiński, Czylok oraz Cempulik i inne), w ramach „Waloryzacji przyrodniczej i krajobrazowej miasta Dąbrowy Górniczej”.

O bogactwie faunistycznym każdego układu ekologicznego decyduje znaczne zróżnicowanie warunków hydrologicznych, topograficznych, glebowo-geologicznych i z tym wszystkim związana jest szata roślinna. Wykaz ogólnie występujących gatunków ptaków oraz gatunki zagrożone wyginięciem, wykazujące spadek liczebności na terenie miasta Dąbrowa Górnicza i porównanie z Europą Środkową znajduje się w opracowaniach dokonanych przez Cempulika i in., (1994) oraz Celińskiego i Czyłoka (1994).

Łącznie stwierdzono 84 gatunki kręgowców (nad Pogoriami), z czego 52 znajdują się pod ochroną całkowitą, 8 pod ochroną łowiecką, 10 pod ochroną rybacką oraz 2 pod ochroną okresową. Stwierdzono także chroniony i rzadki w Polsce gatunek pająka - tygryka paskowanego *Argiope bruennichi*. Z punktu widzenia formujących się zgrupowań zwierzęcych szczególnie cenna jest fauna ptaków związana z siedliskami wodno-błotnymi. Spośród ptaków, wykazujących na Śląsku silny spadek liczebności, odnotowano bączka *Ixobrychus minutus* oraz kuliczka piskliwego *Actitis hypoleucos*, a spośród ptaków potencjalnie zagrożonych (Dyrz i in., 1991) zimorodka *Alcedo atthis*. Bączek jest gatunkiem wykazującym spadek liczebności w skali całego kraju (Tomiałojć, 1990). Stosunkowo bogato reprezentowane są gatunki związane z różnego typu szuwarami. Dominują w nich: trzciniak, łożówka, rokitniczka, brzęczka, potrzos, kokoszka wodna oraz bączek i kureczka nakrapiana, znajdujące się w Polskiej Czerwonej Księdze

Zwierząt. Dynamika tych komponentów przejawia się w rozszerzaniu zasięgu biocenoz oraz w zmianach ich struktury pod wpływem wewnętrznego rozwoju i w efekcie czynników zewnętrznych. Obszarowe zróżnicowanie biocenoz zależne jest od zróżnicowania elementów środowiska. Szczególne znaczenie ma w tym przypadku występowanie niewielkich zbiorników wodnych (nawet typu antropogenicznego) i podmokłych zagłębień, stanowiących w środowisku ważne ekologicznie elementy wpływające na jego bioróżnorodność. Zmiany zasięgów biocenoz realizują się poprzez migrację gatunków. Sprzyjają temu występujące w środowisku naturalne drogi migracji określane mianem korytarzy ekologicznych (szerokie doliny rzeczne, zwarte ciągi powierzchni leśnych). Rolę taką pełni na obszarze Miasta jego wschodnia część pozostająca w obrębie Jurajskich Parków Krajobrazowych.

Obszar Miasta z uwagi na swoje położenie między terenami silnie zurbanizowanymi i uprzemysłowionymi a otwartymi terenami Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej pełni dodatkowo funkcję ochronną dla tych obszarów. Poprzez otwarte tereny Miasta przedostają się różne gatunki roślin i zwierząt do centralnej części obszarów zurbanizowanych, co powoduje wzmocnienie genowe tych obszarów. Opisu fauny dokonano na podstawie „Ogólnej waloryzacji przyrodniczej Dąbrowy Górniczej” (Celiński, Czyłok, 1994), „Waloryzacji przyrodniczej Miasta Dąbrowa Górnicza” (Cempulik, Bettleja, Holeksa, 1994) oraz szczegółowych waloryzacji przyrodniczych i wskazań ochronnych dla obiektu „Pogoria I” i „Młaki nad Pogorią I” (Celiński, Czyłok 1995a, i 1995b, Czyłok 1998,1999).

Rysunek 13. Obiekty objęte ochroną przyrody w sąsiedztwie obszarów opracowania (podkład: Geoportal, GDOŚ).

Oznaczenie obszarów cennych przyrodniczo - nie objętych ochroną, zgodnie z tekstem (patrz poniżej). Granice obszarów - umowne.

Obecność dużych powierzchniowo obszarów zajętych pod uprawę jest przyczyną występowania roślinności segetalnej, to jest zbiorowisk roślinnych uwarunkowanych wieloletnim stosowaniem monokultur roślin użytkowych. Pomiędzy połaciami agrocenoz znajdują się niewielkie powierzchniowo płyty roślinności o charakterze półnaturalnym, a mianowicie: miedze śródpolne, fragmenty ugorów. Miedze śródpolne mają charakter ścieżek i dróg dojazdowych do poszczególnych pól uprawnych, ich roślinność zatem jest poddawana stałej antropopresji, głównie przez wydeptywanie, co powoduje ubożenie jej składu gatunkowego, a także ustępowanie wyższych form roślin naczyniowych, na rzecz form darniowych. Na niewielkich fragmentach ugorów zachowały się pojedyncze skupienia gatunków, których obecność świadczy o wcześniejszym łąkowym charakterze roślinności, przekształconej w znacznym stopniu w zbiorowiska uprawowe. Generalnie omawiany teren nie należy do atrakcyjnych pod względem przyrodniczym, stanowi jednak element systemu ekologicznego otaczającego dużą aglomerację miejską i jako taki uprawniony jest do użytkowania w sposób szczególnie racjonalny.

Przedmiotowy teren w znacznym stopniu uległ przeobrażeniu w wyniku działalności człowieka. Wydzielono wiele nowych działek budowlanych, wybudowano nowe domy jednorodzinne. Zmiany spowodowane rozwojem sieci osadniczej, zajmowaniem nowych terenów pod budownictwo i uprawy przejawiają się zmianami ukształtowania powierzchni terenu i stanu środowiska.

4.7. Zasoby krajobrazowe i kulturowe oraz obszary chronione

Na obszarze Gminy nie ma zlokalizowanych parków narodowych i rezerwatów przyrody.

Na terenie Dąbrowy Górniczej zlokalizowane są:

- Park Krajobrazowy „Orlich Gniazd”,
- Obszar chronionego krajobrazu będący otuliną Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”,
- Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Wzgórze Gołonoskie”,
- stanowisko dokumentacyjne o nazwie "Srocza Góra" obejmujące odsłonięcie triasowej formacji geologicznej występujące w zachodniej części Sroczej Góry w Dąbrowie Górniczej – Strzemieszycach,
- Specjalne obszary Ochrony NATURA 2000:
 - PLH240041 „Łąki Dąbrowskie”,
 - PLH240037 „Lipienniki w Dąbrowie Górniczej”,
 - PLH120011 „Pustynia Błędowska”.

Ponadto występują użytki ekologiczne:

- „Bagna w Antoniewie”,
- „Młaki nad Pogorią”,
- „Pogoria II”,
- oraz pomniki przyrody.

Żadna z wymienionych form ochrony przyrody nie występuje na terenie objętym przedmiotowym opracowaniem. Wprowadzane zapisami MPZP możliwości inwestycji nie spowodują występowania oddziaływań ponadlokalnych (brak zabudowy przemysłowej, brak dróg klasy zbiorczej itp.). W związku z powyższym, badaniu wpływu ustaleń planu na obszary chronione poddane zostaną jedynie te, które bezpośrednio sąsiadują z terenami objętymi MPZP.

W obrębie obszaru planistycznego brak szczególnych cennych walorów przyrodniczych. Jednakże w opracowaniu wykonanym w roku 1994³ wskazano na wyjątkowe nagromadzenie wartościowych przyrodniczo terenów kwalifikujących się do ochrony prawnej. Autorzy postulowali nawet objęcie przedmiotowych terenów ochroną w postaci „Trzebiesławickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu”.

Zgodnie z postulatami autorów w okolicy Trzebiesławic występuje pięć takich obszarów (Rys. 13):

- A. Okolice Ostrej Góry, obszar sąsiadujący od strony południowej z zabudową przy ul. Zachodniej, z drogą Glinianki - Podwarpie i lasem na południu [propozycja zespołu przyrodniczo-krajobrazowego]:
 - o Tradycyjna agrocenoza o dużych walorach krajobrazowych;
 - o Cenne murawy kserotermiczne z 3 (trzema) gatunkami chronionymi;
 - o Występowanie 21 (dwudziestu jeden) gatunków ptaków, w tym 9 (dziewięciu) rzadkich i 9 (dziewięciu) o spadającej liczebności w Europie.
- B. Obszar sąsiadujący z zabudową wsi od centrum aż po Gródki, z Lasami Trzebiesławickimi na południu i ul. Złotą na zachodzie [propozycja zespołu przyrodniczo-krajobrazowego]. Walory:
 - o Agrocenoza o tradycyjnej strukturze z pasmami zadrzewień, miedzami i rozłożystymi gruszami;
 - o 4 (cztery) gatunki roślin chronionych;
 - o 6 (sześć) gatunków ptaków, w tym rzadkie.
- C. Obszar podmokłych łąk na wschód od ul. Gródki [propozycja jednego lub dwóch mniejszych użytków ekologicznych]. Na który składają się:
 - o Mozaika siedlisk (od wodno-bagiennych i niskich torfowisk po fragmenty borów sosnowych);
 - o 7 (siedem) gatunków roślin prawnie chronionych, w tym kosaciec syberyjski, pełnik europejski, 3 (trzy) gatunki kruszczyków;
 - o 6 (sześć) gatunków chronionych płazów (żerowisko bocianów z okolicy);
 - o 11 (jedenaście) gatunków ptaków, w tym rzadkie i o spadającej liczebności.
- D. Lasy Trzebiesławickie - o 1° degradacji [propozycja użytku ekologicznego], który charakteryzuje się następującymi cechami:
 - o Wyjątkowe walory przyrodnicze i krajobrazowe;
 - o 11 (jedenaście) gatunków roślin chronionych, w tym unikalna lilia złotogłów;
 - o Wśród ptaków lęgowych 3 (trzy) gatunki rzadkie.
- E. Góra Bukowa - o 1° degradacji [propozycja rezerwatu częściowego], sąsiadująca z Lasami Trzebiesławickimi, którą wyróżnia:
 - o Szczególnie cenne walory przyrodnicze i krajobrazowe;
 - o Unikatowe stanowisko buczyny storczykowej;
 - o 20 (dwadzieścia) gatunków roślin chronionych;
 - o Wiele gatunków zwierząt.

³ Waloryzacje przyrodnicze m. Dąbrowa Górnicza opracowane w 1994 r przez autorów reprezentujących Uniwersytet Śląski (Katedra Botaniki i Ochrony Przyrody, Katedra Geografii Fizycznej - Zakład Biogeografii i Ochrony Przyrody), Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „proNatura”, Górnośląskie Koło PTPP w Bytomiu.

Jak czytamy we wnioskach z opracowań⁴: „Na szczególne podkreślenie zasługują walory krajobrazowe terenów otaczających obszar planistyczny. Liczne wzgórza, pola, lasy tworzą razem unikatowy w naszym regionie harmonijny krajobraz sielski możliwy do podziwiania z wielu punktów, gdzie zabudowa koncentruje się w „odwiecznym” skupisku wzdłuż byłej wiejskiej ulicy. Są to walory, które winny być utrzymane bez zmiany dotychczasowych form użytkowania rolniczego terenów. Zagrożeniem mogą być tu ewentualne nieprzemyślane zalesienia do jakich nie powinno się tu dopuścić.”

Postulowane ochrona terenów, poza oczywistymi działaniami na rzecz ochrony siedlisk powinna była się skupić na ochronie walorów krajobrazowych, ze szczególnym naciskiem na zakaz zalesiania nieużytków, w tym podmokłych łąk znajdujących się w obszarze - z zachowaniem korytarza ekologicznego pomiędzy obszarami „B” i „C”.

Obszary ciekawe przyrodniczo oraz tereny o wysokich wartościach przyrodniczych godnych ochrony prawnej wskazane w aktualizacji waloryzacji z 2007/2008 r. odbiegają od tych wskazanych w waloryzacji z 1994r⁵. Analiza przeprowadzona w roku 2007 wyróżnia trzy kompleksy przyrodniczo cennych obszarów:

- **Kompleks Trzebiesławskie Wzgórza (w rejonie opracowania),**
- Kompleks Pogoria (w rejonie osiedla „Bielowizna”).
- Kompleks Kuźnica Wareżyńska.

Dwa pierwsze z nich zostały zaproponowane w trakcie waloryzacji w 1994 roku, natomiast ostatni wyróżniono w trakcie prac nad szczegółową waloryzacją obszarów położonych nad zbiornikiem Kuźnica Wareżyńska w roku 2007. Wszystkie te kompleksy proponuje się objąć w przyszłości ochroną prawną w formie obszarów chronionego krajobrazu⁶.

W ramach Kompleksu „Trzebiesławskie Wzgórza”, który wg autorów waloryzacji z roku 2007 w całości „zasługuje na ochronę prawną jako obszar chronionego krajobrazu „Trzebiesławskie Wzgórza” z rezerwatem „Bukowa Góra””, a który leży lub bezpośrednio sąsiaduje z obszarem opracowania, zaproponowano objęcie ochroną wymienione poniżej tereny. Oznaczenia odnoszą się do Rysunku 13.

- „Bukowa Góra” (obszar oznaczony jako „E1”), stanowiący zbiorowisko wymienione w Załączniku I Dyrektywy Europejskiej, które winno być objęte szczególną ochroną (9150 środkowoeuropejskie lasy bukowe na podłożu wapiennym z *Cephalanthero-Fagion*). **Waloryzacja z roku 2007 podtrzymuje wniosek o utworzenie na tym terenie rezerwatu leśnego.**
- „Recki Las” (obszar oznaczony jako „F”), obejmujący buczynę storczykową (9150 *Cephalanthero-Fagion*), której stanowiska zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Europejskiej powinno być objęte szczególną ochroną. **Teren ten winien stanowić element obszaru chronionego krajobrazu.**
- „Lasy Trzebiesławskie” (oznaczone jako „D1”), które porastają lasy gospodarcze, jednakże mimo przekształconych drzewostanów, prezentują jeszcze dość wysokie wartości przyrodnicze. **Teren ten winien stanowić element obszaru chronionego krajobrazu.**

⁴ Waloryzacje przyrodnicze m. Dąbrowa Górnicza opracowane w 1994

⁵ Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej-(aktualizacja 2007/2008r.);

⁶ J.w.

- „Cieptolubne murawy pod Górą Bocianek” (oznaczone jako „D2”), na których stwierdzono interesujące ciepłe murawy z zespołem gatunków charakterystycznych dla zbiorowisk z klasy *Festuco-Brometea*. Zbiorowiska te, o charakterze stepowym, uwarunkowane są tu specyficznym ukształtowaniem terenu - na stoku o ekspozycji południowej oraz glebami wykształconymi na wapieniach. Są to ekosystemy (6210), które zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Siedliskowej **winny być objęte szczególną ochroną w formie użytku ekologicznego**.
- „Gródki - Stawki” (oznaczone jako „C1”), gdzie zachowały się fragmenty podmokłych łąk z udziałem gatunków typowych dla zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych. Są to łąki bogate w gatunki, których fizjonomie kształtuje wysoka trawa trzęślica modra *Molinia caerulea*. Łąki te należą do najcenniejszych półnaturalnych zbiorowisk roślinnych Polski i Europy Środkowej, mających ważne znaczenie w zachowaniu bioróżnorodności. Jest to zbiorowisko wymienione w Załączniku I Dyrektywy Europejskiej, które winno być objęte szczególną ochroną, **teren ten powinien stanowić element proponowanego obszaru chronionego krajobrazu „Trzebiesławskie Wzgórze”**.

Z wymienionych w waloryzacji wykonanej w 2007 roku terenów o szczególnym znaczeniu przyrodniczym jedynie teren „Lasów Trzebiesławickich” obejmuje obszar opracowania planistycznego nr „3” - stacja wodociągów. Teren „Gródki - Stawki” sąsiaduje z obszarem nr „2” objętym przedmiotowym planem.

Dla obszaru obejmującego „Lasy Trzebiesławickie”, w ich głównej części, nie wskazano w waloryzacji z roku 2007⁷ żadnych szczególnych zaleceń dotyczących ochrony przyrody.

Dla obszaru „Gródki - Stawki” wskazano⁸ następujące zalecenia dotyczące ochrony przyrody: „*W celu utrzymania siedlisk łąk trzęślicowych konieczne jest prowadzenie czynnej ochrony, polegającej na wykaszaniu powierzchni późnym latem lub wczesną jesienią w odstępach co 3-4 lata. Łąka powinna być koszona stosunkowo wysoko – ok. 10 cm od powierzchni gruntu. Należy dbać o utrzymanie odpowiedniego reżimu wodnego, polegającego na niedopuszczeniu do wtórnego zabagnienia terenu, jak i jego odwodnienia wskutek nowych melioracji. Te wartościowe fragmenty łąk należy zabezpieczyć przed zalesieniem i zamiana na grunty orne.*”

###

W granicach planu znajduje się obiekt zabytkowy - Kaplica pw. Najświętszej Marii Panny Wspomożycielki wraz z otoczeniem, z XVIII w., położona u zbiegu ul. Złotej/Modrzewiowej, wpisana do rejestru zabytków pod Nr A 808/67 z dnia 09.12.1967 r. Ochrona na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, obejmuje cały teren działki - kaplicę wraz z otoczeniem w ramach ogrodzenia oraz wyposażenie wnętrza.

⁷ Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej-(aktualizacja 2007/2008r.);

⁸ J.w.

W granicach planu znajduje się jedno stanowisko archeologiczne o numerze AZP 95-50/54 dla którego obowiązuje ochrona zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 roku, poz. 2187 – tekst jednolity z późn. zm.).

- ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze (XII-XIIIw., 2 fragmenty ceramiki, 1 bryłka polepy),
- ślad osadnictwa – średniowiecze (XIV – XVIw., 1 fragment ceramiki),
- ślad osadnictwa okres nowożytny XVII-XIXw. 2 fragmenty ceramiki).

4.8. Aktualny stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

Zmiany w środowisku na obszarze objętym planem na skutek wprowadzania m.in. nowych elementów zagospodarowania będą nieuniknione i związane m.in. z przekształceniami powierzchni ziemi, krajobrazu, zmiany klimatu akustycznego itp. Lokalizacja nowych funkcji terenów wiąże się z zabudowaniem dotychczas otwartej przestrzeni. Należy kierować procesem rozwoju nowej zabudowy, w taki sposób, aby nowe zagospodarowanie nie stanowiło bariery przyrodniczej przerywającej połączenia tego terenu z otaczającymi terenami.

4.8.1. Powietrze atmosferyczne

Na terenie objętym opracowaniem istnieją niewielkie emitory gazów i atmosfery, co związane jest przede wszystkim z emisją zanieczyszczeń z lokalnych emitatorów gazów i pyłów. Brak natomiast istotnego oddziaływania przemysłu i źródeł emitujących inne zanieczyszczenia powietrza niż pochodzące ze spalania paliw. Niestety bliska lokalizacja ośrodków miejskich takich jak Dąbrowa Górnicza, Będzin czy Tarnowskie Góry powoduje, że stan powietrza atmosferycznego nie jest jedynie pochodną działań podejmowanych lokalnie.

Największy udział w emisji zanieczyszczeń lokalnych mają paleniska domowe, lokalne kotłownie i zakłady produkcyjno-usługowe, dlatego obserwuje się wzrost zanieczyszczeń w czasie sezonu grzewczego.

Raport z monitorowania jakości środowiska w województwie śląskim w roku 2016⁹ wskazuje iż *w układzie przestrzennym według powiatów największą emisję zanieczyszczeń gazowych (bez dwutlenku węgla) odnotowano w Dąbrowie Górniczej – 154,9 tys. t (20,7% ogólnej emisji w województwie).*

Następuje systematyczny spadek ilości pyłu zawieszonego PM₁₀ w punkcie pomiarowym w Dąbrowie Górniczej (najbliższa lokalizacja). Wynosiła ona odpowiednio: 41 µg/m³ (w roku 2016) i 41 µg/m³ (w roku 2015) co oznacza wartość aktualną nieznacznie powyżej wartości dopuszczalnej (40 µg/m³).

Średnioroczne stężenia benzo(a)pirenu w roku 2014 na 14 stanowiskach w województwie śląskim - w tym w Dąbrowie Górniczej - zostały znacznie przekroczone i wyniosły 5 ng/m³ (wartość dopuszczalna 1 ng/m³). W porównaniu do 2014 roku, w roku 2015, na 5 stanowiskach w województwie stężenia średnioroczne uległy zwiększeniu od 1% (Knurów, Żywiec) aż do 19% w Dąbrowie Górniczej. Brak danych pomiarowych w Raporcie z roku 2016.

⁹ Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska Katowice · 2017

Wartości średnie roczne dwutlenku azotu poza stacją komunikacyjną w Katowicach nie przekroczyły wartości dopuszczalnej $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

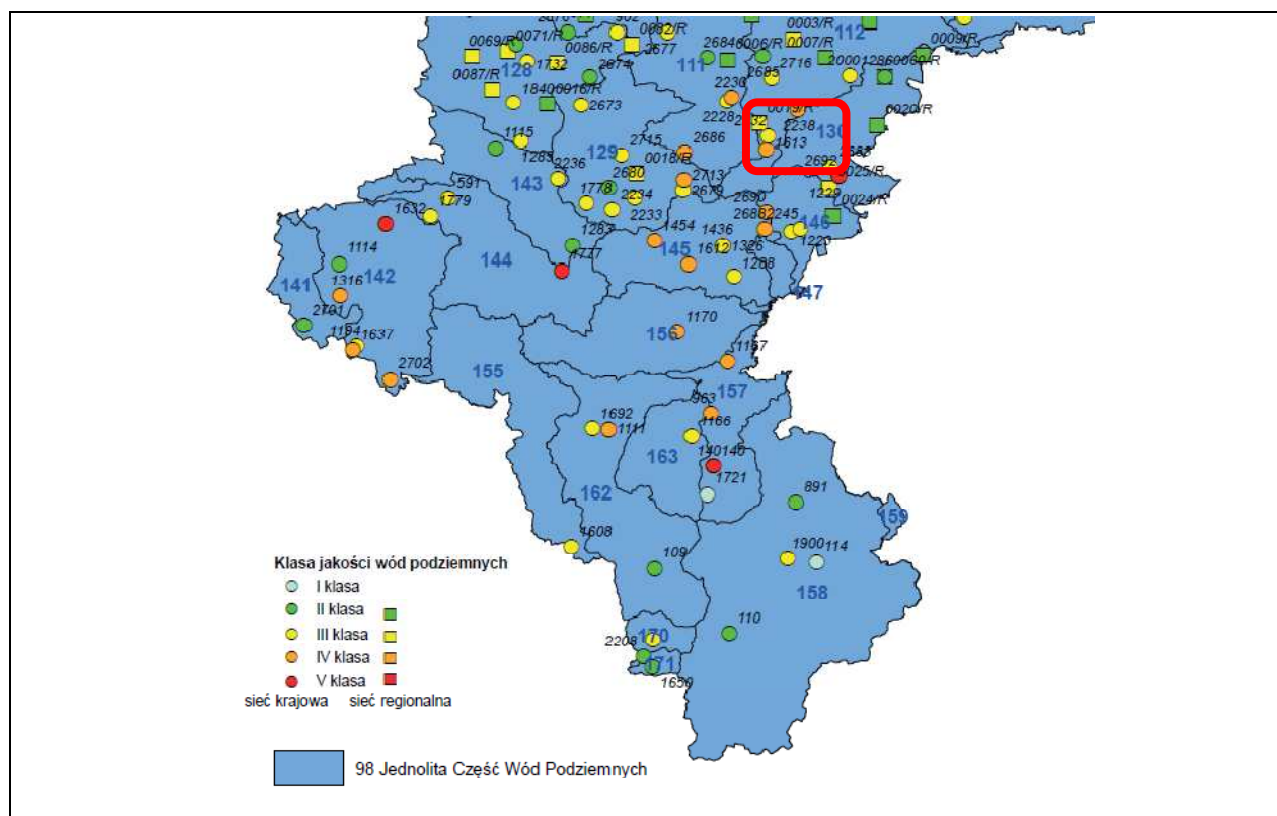
Stężenia dwutlenku siarki w 2016 roku wykazały wg kryterium ochrony zdrowia brak przekroczeń dopuszczalnej częstości 24 razy przekraczanie poziomów dopuszczalnych stężeń 1-godzinnych $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Na żadnym stanowisku nie została przekroczona dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego, wynosząca 3 dni w roku. Średnie roczne stężenie wynosiło w roku 2016: $11 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Średnie stężenia benzenu nie przekroczyły poziomu dopuszczalnego ($5 \mu\text{g}/\text{m}^3$) na stanowisku pomiarowym w Dąbrowie Górniczej.

Maksymalne stężenia 8 godzinne tlenu węgla nie przekroczyły poziomu dopuszczalnego ($10\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3$) na żadnym ze stanowisk i wynosiły od 22% do 61% wartości dopuszczalnej, przy czym w Dąbrowie Górniczej obniżyło się o 16% w stosunku do roku 2015.

4.8.2. Wody podziemne

Stan wód podziemnych na przedmiotowym obszarze określono w badaniu z roku 2016 jako niezadowalający - wody klasy II i IV¹⁰.

Rysunek 14. Klasyfikacja stanu jednolitych części wód podziemnych województwa śląskiego w 2016 roku

Jak czytamy w raporcie: 2016 roku kontynuowany był monitoring badawczy w rejonie spalarni odpadów w

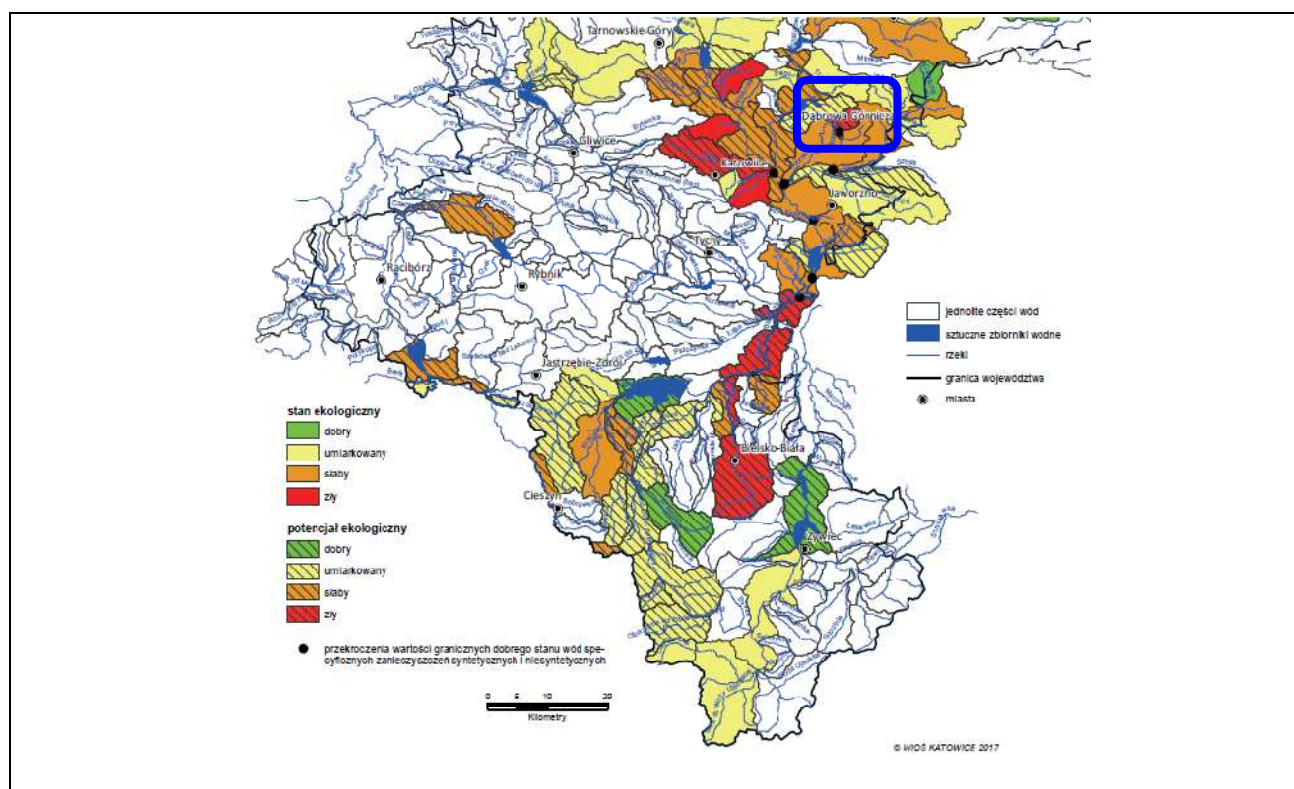
¹⁰ Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska Katowice · 2017

Dąbrowie Górniczej. Badania przeprowadzono w 14 punktach pomiarowych. Słaby stan chemiczny w zakresie badanych wskaźników wykazano w 7 punktach pomiarowych. Ponadnormatywne stężenia rtęci $>0,001$ mgHg/l odnotowano w jednym otworze badawczym i wyniosło 0,0048 mgHg/l. Podobnie w jednym punkcie wystąpiło przekroczenie z uwagi na cynk - 1,4 mgZn/l (norma 1 mgZn/l). Graniczna wartość dobrego stanu dla wskaźnika przewodność 2500 μ S/cm została przekroczona w 2 piezometrach, maksymalne stężenie osiągnęło wartość 5010 μ S/cm. W 5 punktach przekroczono zostało stężenie jonu amonowego (max stężenie 33 mgNH₄/l przy wartości granicznej dla III klasy jakości 1,5 mgNH₄/l). Wartości stężeń azotanów >50 mgNO₃/l odnotowano w 2 otworach badawczych (max stężenie 62 mgNO₃/l). W 1 piezometrze stężenie ogólnego węgla organicznego wynosiło 11 mgC/l przy wartości granicznej dla dobrego stanu 10 mgC/l. W celu obserwowania zmian jakości wód podziemnych, monitoring badawczy w rejonie Dąbrowy Górniczej będzie kontynuowany w następnych latach¹¹.

4.8.3. Wody powierzchniowe

Stan ekologiczny wód powierzchniowych dla części terenu opracowania określono w badaniach z 2016 jako **umiarkowany**¹².

Na terenie objętym opracowaniem nie dokonano aktualnej oceny wyników klasyfikacji stanu ekologicznego i stanu chemicznego wykonanych na podstawie badań w punktach pomiarowych w bezpośrednim sąsiedztwie części i nie przeprowadzono oceny JCWP.

Rysunek 15. Klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w 2016r.

¹¹ Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska Katowice · 2017

¹² Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska Katowice 2017

4.8.4. Gleby

Brak aktualnych danych dla punktów pomiarowych na terenie gminy lub w bezpośrednim sąsiedztwie (do 10 km).¹³

4.8.5. Hałas

Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 – tekst jednolity z o późn. zm.), przez hałas rozumie się dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16 000 Hz, natomiast według Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, hałas to niepożądane lub szkodliwe dźwięki powodowane przez działalność człowieka na wolnym powietrzu, w tym hałas emitowany przez środki transportu, ruch drogowy, ruch kolejowy, ruch samolotowy oraz hałas pochodzący z obszarów działalności przemysłowej.

Najistotniejszym źródłem hałasu jest obecnie ruch pojazdów. Powiat będziński należy do powiatów o średnim poziomie ilości pojazdów na 1000 mieszkańców, zbliżonym do poziomu charakterystycznego dla województwa a wynoszącym 508 (rok 2014).

Jak widać na mapie akustycznej¹⁴ - całodobowy pomiar hałasu w obszarach objętych opracowaniem osiąga poziom 60-65 dB (lokalnie 65-70 dB). W nocy hałas (pochodzenia głównie komunikacyjnego) nie przekracza 60 dB.

Rysunek 16. Mapa akustyczna obszaru opracowania (całodobowa). Źródło: <http://akustyk.dabrowa-gornicza.pl/daneakus/>

¹³ http://www.gios.gov.pl/chemizm_gleb/index.php?mod=pomiary&w=24

¹⁴ <http://akustyk.dabrowa-gornicza.pl/daneakus/>

Rysunek 17. Mapa akustyczna obszaru opracowania (noc). Źródło: <http://akustyk.dabrowa-gornicza.pl/daneakus/>

4.8.6. Promieniowanie elektromagnetyczne

Pola elektromagnetyczne (PEM) występują w środowisku naturalnie, bądź są do niego wprowadzane sztucznie w wyniku działalności człowieka. Źródłem sztucznego PEM są wszelkie urządzenia zasilane prądem elektrycznym. Są to zarówno specjalistyczne urządzenia wykorzystywane w przemyśle, jak i urządzenia powszechnie używane w gospodarstwach domowych. Jednak najpowszechniej występującymi instalacjami będącymi źródłami pól elektromagnetycznych, które mają istotny wpływ na ogólny poziom pól w środowisku, są linie elektroenergetyczne, a także instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

Zasady ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym regulowane są przez ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 – tekst jednolity z późn. zm.). Zgodnie z ustawą Poś, ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów tych pól poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszeniu poziomów PEM co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane. Wartości poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. Nr 192, poz. 1883).

Oceny dotrzymania wskazanych poziomów pól elektromagnetycznych dokonuje się w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a okresowe badania pól elektromagnetycznych w środowisku prowadzi Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Gmina Dąbrowa Górnicza nie została objęta monitoringiem w roku 2014.

4.9. Uwarunkowania ekofizjograficzne

Kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego obszaru powinno uwzględniać stan istniejącego środowiska przyrodniczego i kulturowego. Sformułowano następujące wnioski:

- Właściwy klimat akustyczny obszaru opracowania należy zapewnić poprzez zachowanie odpowiednich stref ochronnych (zgodnie z przepisami odrębnymi) z uwzględnieniem potencjalnych stref uciążliwości od szlaków komunikacyjnych;
- Należy zapewnić ochronę wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem, w szczególności przestrzegać zakazu wprowadzania ścieków do wód i do gruntu;
- Rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej i gospodarki odpadami powinno być oparte o kompleksowe rozwiązania, zgodne z istniejącą polityką Miasta;
- Należy określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla terenów zabudowy, również usługowej;
- W projektowanych działaniach inwestycyjnych należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju, której nadrzędnym celem jest zachowanie równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.
- Działalność przedsięwzięć lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.
- Zaopatrzenie w energię ciepłą powinno odbywać się z urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń oraz z wykorzystaniem paliw ekologicznych, w tym ze źródeł odnawialnych.

4.10. Odporność środowiska na degradację

W obrębie oddziaływań destrukcyjnych człowieka na system przyrodniczy wyróżnić można:

- degradację, czyli przesunięcie systemu na niższy poziom termodynamiczno-informacyjny,
- degenerację, czyli rozpad zależności wewnętrznych między składnikami systemu, co powoduje zanik mechanizmów stabilizujących,
- dysfunkcję, czyli zmianę (najczęściej uproszczenie) sposobu przepływu materii i energii bez wyraźnych zmian struktury,
- dekompozycję, czyli zmianę struktury, składu i relacji ilościowych między składowymi systemu.

Skutki działań człowieka w środowisku można klasyfikować ze względu na:

- ich zasięg przestrzenny (punktowy, liniowy i powierzchniowy),
- czas ich trwania (długo- i krótkoterminowe),
- częstotliwość (powtarzalne, ciągłe, cykliczne, zanikające),
- skalę (lokalne, regionalne, globalne),
- charakter (skumulowane, synergiczne, przypadkowe, odwracalne lub nieodwracalne),
- skutki dotyczące zasobów nieodnawialnych.

Pod pojęciem odporności rozumie się najczęściej taką progową wartość parametrów otoczenia systemu

przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

W ujęciu historycznym proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. Następnym czynnikiem przekształceń była urbanizacja obszaru, w wyniku której następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentacja. Najpóźniej pojawiają się różnego rodzaju zanieczyszczenia, których emisja ma współcześnie zasięg transgraniczny.

Wymienione czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne (litosferę, hydrosferę, powierzchnię ziemi i klimat) i biotyczne (wszystkich poziomów organizacji przyrody) oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W przypadku analizowanego terenu do elementów **mało odpornych na degradację** zaliczono przede wszystkim:

- wody podziemne,
- podłoże gruntowe – mało odporne, szczególnie na terenach o spadkach powyżej 11%,
- środowisko glebowe:
 - mało odporne w części terenu o trudniejszych warunkach fizjograficznych, głównie o nachyleniu >11%, pozbawienie pokrywy roślinnej może wywołać wzmożony proces erozji gleb,
- klimat akustyczny,
- warunki mezoklimatyczne,
- zbiorowiska roślinne i fauna:

Elementy **średnio** odporne to:

- podłoże gruntowe:
 - gleby klas bonitacyjnych III – IV,
 - tereny o nachyleniu 5 – 11°,
- zbiorowiska roślinne i fauna:
 - trwałe użytki zielone,
 - zieleń nieurządzona,
 - zbiorowiska segetalne (upraw rolnych).

Do elementów **odpornych** zalicza się:

- podłoże gruntowe,
- grunty antropogeniczne przekształcone mechanicznie i/lub chemicznie,
- tereny o nachyleniu 0-5°,
- zbiorowiska roślinne i fauna:
 - pastwiska,
 - drzewostany leśne,
 - trwałe użytki zielone,
 - zieleń urządzona,

- fauna i flora synantropijna.

4.11. Ocena zdolności środowiska do regeneracji

System przyrodniczy, posiada zdolność utrzymywania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, czyli powracania do stanu normalnego po jego naruszeniu. Lecz w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Człowiek zazwyczaj nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy których załamanie to następuje. Stwierdza się to dopiero po reakcji przyrody na wprowadzony czynnik.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (a pozostałe są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Rozpatrując analizowany obszar należy stwierdzić, że środowisko przyrodnicze nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

Zdolność do regeneracji najczęściej wyrażana jest długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji należy do zadań najtrudniejszych, gdyż:

- środowisko bardzo rzadko wraca do takiego samego stanu, jaki istniał przed wystąpieniem oddziaływań,
- degradacja środowiska często następuje pod wpływem synergicznego oddziaływania kilku czynników i nie można stwierdzić, który z nich odgrywa ważniejszą rolę, a wstrzymanie ich oddziaływania nie następuje jednocześnie,
- regeneracja przebiegająca pod wpływem czynników naturalnych (po zaniechaniu antropopresji) często wspomagana jest celowymi działaniami człowieka (np. rekultywacja) i wówczas jej tempo jest zróżnicowane,
- wiele procesów regeneracyjnych (odnoszących się np. do roślinności lub zasobów wód podziemnych) trwa długo i może przekraczać długość życia jednego pokolenia ludzi.

Ogólnie przyjmuje się, że regeneracja w środowisku następuje wyłącznie pod wpływem procesów naturalnych. W przypadkach, gdy przyroda „nie poradzi sobie sama”, celowe działania człowieka mogą znacznie przyspieszyć regenerację środowiska.

Skala czasu niezbędnego dla osiągnięcia oczekiwanego efektu regeneracji stanu danego elementu środowiska przyrodniczego, jest wyraźnie zróżnicowana.

Regeneracja **krótkoterminowa** – do 50 lat na uzyskanie spodziewanych efektów – dotyczy:

- wód powierzchniowych,
- jakości stanu atmosfery,

- roślinności spontanicznej i synantropijnej w obszarach osiedlowych,
- roślinności pól uprawnych i łąk.

Regeneracja **długoterminowa** – powyżej 50 lat – dotyczy:

- rekultywacji gleb,
- naturalnej sukcesji roślinnej.

Regeneracja **w skali historycznej** – powyżej 100 lat – dotyczy:

- samooczyszczania wód podziemnych,
- detoksykacji gleb.

W procesach regeneracji przyrodniczej, podstawowe znaczenie posiadają procesy przyrodnicze naturalne, jednakże w przypadku większości analizowanych elementów środowiska, niezbędne jest wykorzystanie także technicznych działań człowieka. Działania takie mogą znacząco wpływać na przyspieszenie przebiegu procesów regeneracji środowiska. Regeneracja przyrodniczych elementów środowiska, rzadko pozwala osiągnąć stan w pełni identyczny z naturalnym, początkowym.

5. Ustalenia projektu planu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z następujących rozdziałów:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Rozdział 2. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

Rozdział 3. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu

Rozdział 4. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej

Rozdział 5. Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa

Rozdział 6. Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

Rozdział 7. Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem

Rozdział 8. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów obsługi komunikacyjnej

Rozdział 9. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej oraz zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej

Rozdział 10. Stawki procentowe

Rozdział 11. Ustalenia szczegółowe dla terenów

Rozdział 12. Przepisy końcowe

###

W przepisach ogólnych (**rozdział 1**) zawarto informacje o granicach obszaru objętego planem, określono spis załączników graficznych oraz oznaczenia graficzne będące ustaleniami projektu planu. Zdefiniowano również słowniczek pojęć, zawartych w uchwale.

W **rozdziale 2** zawarto podstawowe ustalenia dotyczące kształtowania ładu przestrzennego m.in.:

- Wskazano na możliwość prowadzenia robót budowlanych na terenach zabudowy o wskaźnikach i parametrach przekraczających określone w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych terenów, takich, które nie spowodują zwiększenia przekroczenia tych wskaźników i parametrów, o ile zapisy planu dla poszczególnych terenów nie stanowią inaczej.
- Dopuszczono przebudowy, nadbudowy i remonty dla istniejącej zabudowy zlokalizowanej poza wyznaczoną nieprzekraczalną linią zabudowy.
- Dla odbudowy i rozbudowy w/w zabudowy obowiązywać będzie wyznaczona nieprzekraczalna linia zabudowy.
- Dopuszczono roboty budowlane, a także rozbudowę i nadbudowę istniejących w dniu wejścia w życie planu budynków o przeznaczeniu innym niż określone w planie, przy zachowaniu parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania określonych dla terenu, na którym się znajdują.
- Na terenach 1MN/U - 4MN/U dopuszczono sytuowanie i rozbudowę budynków, w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej oraz w granicy działki budowlanej.
- Ustalono zakazy:
 - realizacji wyniesionych parterów o wysokości powyżej 1,10m licząc od poziomu gruntu;
 - stosowania jako pokrycia dachów spadzistych papy bitumicznej, blachy trapezowej i blachy falistej;
 - stosowania bali drewnianych, listew plastikowych oraz z blachy, jako podstawowych materiałów elewacyjnych;
 - realizowania ogrodzeń od strony dróg publicznych - z prefabrykowanych elementów betonowych, z blachy oraz ogrodzeń z muru pełnego, z wyłączeniem naturalnego kamienia wapiennego.
- Ustalono zasady lokalizacji reklam i szyldów:

W **rozdziale 3** ustalono zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

§ 7. 1. *W obszarze planu ustala się zakaz lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem infrastruktury technicznej i dróg publicznych.*

2. W zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu, dla faktycznie zabudowanego terenu, obowiązują odpowiednio przepisy odrębne:

- 1) dla terenu MN - jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;*
- 2) dla terenu MN/U - jak dla terenu mieszkaniowo-usługowego.*

3. W zakresie postępowania z odpadami ustala się:

- 1) nakaz prowadzenia gospodarki odpadami w sposób zgodny z przepisami o odpadach, o ochronie*

środowiska oraz o utrzymaniu czystości i porządku obowiązującymi w gminie;

2) zakaz magazynowania odpadów z wyjątkiem odpadów wytworzonych w wyniku działalności prowadzonej na własnym terenie lub przeznaczonych do wykorzystania na tym terenie, z zastrzeżeniem, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy, niż wynika to z obowiązujących przepisów odrębnych, z zakresu gospodarki odpadami – z zastrzeżeniem pkt 3.

4. Dla ograniczenia niskiej emisji do atmosfery ustala się zakaz stosowania źródeł ciepła, nie spełniających warunków określonych w §13 ust. 7.

5. Ustala się:

- 1) zakaz prowadzenia działalności powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, w szczególności:
 - a) zakaz wprowadzania do gruntu i wód powierzchniowych ścieków bez ich oczyszczenia;*
 - b) zakaz lokalizacji składowisk odpadów;**
- 2) nakaz uszczelnienia nawierzchni narażonych na zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi.*

W **rozdziale 4** zawarto ustalenia dla zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wskazano obiekt wpisany do rejestru zabytków oraz stanowisko archeologiczne. Wyznaczono strefę ochrony archeologicznej oraz dokonano ustaleń względem tej strefy.

W **rozdziale 5** wskazano na brak innych terenów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych. Ponadto wskazano że cały obszar planu położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 454 „Olkusz – Zawiercie” a część obszaru planu położona jest w granicach strefy ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Dąbrowie Górniczej - Ujejscu, w której obowiązują ograniczenia zagospodarowania, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym Rozporządzeniem NR 7/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia 23 grudnia 2016 r. W wypadku lokalizowania masztów nakazuje się uwzględnienie przepisów odrębnych, z zakresu ruchu lotniczego, dotyczących ochrony urządzeń pomiarowych służby państwowej.

W **rozdziale 6** ustalono szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu. Ustalono że na obszarze planu obowiązują ograniczenia w obszarze strefy kontrolowanej istniejącego gazociągu podwyższonego średniego ciśnienia DN 400 CN 1,6MPa relacji Szobiszowice – Ząbkowice oraz gazociągu wysokiego ciśnienia DN 250 PN 6,3 MPa relacji Trzebieszowice - Częstochowa.

W **rozdziale 7** ustalono szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości oraz parametry nowo wydzielanych działek. Nie wyznaczono granic obszarów wymagających scalania i podziału nieruchomości

W **rozdziale 8** ustalono zasady zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenów w oparciu o podstawowy system dróg, na który składają się:

- ulica Modrzewiowa, Złota, Zachodnia – drogi znajdujące się poza granicami obszaru opracowania;
- drogi publiczne klasy „dojazdowa” (KDD),

- drogi wewnętrzne (KDW).

Dokonano ustaleń w zakresie dojazdów nie wyznaczonych w planie liniami rozgraniczającymi oraz ilości miejsc postojowych (w tym dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową) oraz w dopuszczalnych sposobach ich realizacji.

W **rozdziale 9** dopuszczono lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.

§ 13. 1. Na terenie objętym planem dopuszcza się:

- a) budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,*
- b) remonty, rozbudowę, przebudowę, likwidację istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w sposób zapewniający ciągłość systemów zaopatrzenia w media.*

2. W zakresie zaopatrzenia w wodę:

- 1) ustala się zaopatrzenie z miejskiej sieci wodociągowej;*
- 2) dopuszcza się awaryjne zaopatrzenie w wodę, zgodnie z przepisami odrębnym;*
- 3) dla zapewnienia możliwości intensywnego czerpania wody do celów przeciwpożarowych, na sieciach wodociągowych o średnicy nominalnej nie mniejszej niż DN 250, ustala się zainstalowanie 2 hydrantów (w rejonie skrzyżowania ulic Złotej i Modrzewiowej oraz w ciągu ulicy Modrzewiowej przy skrzyżowaniu z ulicą Gródki), zgodnie z przepisami odrębnymi.*

3. W zakresie odprowadzania ścieków komunalnych:

- 1) ustala się docelowe odprowadzanie ścieków sanitarnych w systemie rozdzielczym do miejskiej oczyszczalni ścieków;*
- 2) w przypadku braku możliwości odprowadzenia ścieków do kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się:*
 - a) odprowadzenia ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych,*
 - b) stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 3) ustala się neutralizowanie i podczyszczanie ścieków przemysłowych przed przyjęciem do kolektorów miejskich, poprzez stosowanie specjalnych urządzeń i technologii.*

4. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:

- 1) dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych:*
 - a) sieć kanalizacji deszczowej,*
 - b) do rowów lub cieków wodnych, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 2) dopuszcza się retencjonowanie i zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki w sposób niezakłócający stosunków wodnych na działkach sąsiednich;*
- 3) ustala się objęcie systemami odprowadzającymi wody opadowe i roztopowe z terenów o trwałej nawierzchni, narażonych na zanieczyszczenia środkami ropopochodnymi lub innymi niebezpiecznymi;*
- 4) ustala się podczyszczanie wód opadowych i roztopowych, do wymaganych prawem standardów, przed wprowadzeniem ich do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika.*

5. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:

- 1) ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejących i planowanych sieci elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia;*

- 2) *ustala się nakaz realizacji nowych sieci infrastruktury technicznej, jako podziemnych;*
 - 3) *dopuszcza się stosowanie odnawialnych źródeł energii o mocy poniżej 100kW, z wyłączeniem energii wiatrowej;*
 - 4) *dopuszcza się budowę stacji transformatorowych, również na wydzielonych działkach.*
6. *W zakresie zaopatrzenia w gaz dopuszcza się:*
- 1) *zasilanie za pośrednictwem sieci gazowej;*
 - 2) *lokalne lub indywidualne zbiorniki gazu.*
7. *W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą dopuszcza się:*
- 1) *zaopatrzenie z sieci ciepłowniczej;*
 - 2) *stosowanie indywidualnych technologii gwarantujących wysoką sprawność energetyczną i wysoką efektywność ekologiczną (niski wskaźnik emisji), zgodnie z uchwałami Sejmiku Województwa Śląskiego;*
 - 3) *stosowanie odnawialnych źródeł energii o mocy poniżej 100kW, z wyłączeniem energii wiatrowej.*
8. *W zakresie telekomunikacji dopuszcza się:*
- 1) *realizację sieci i urządzeń zapewniających dostęp do sieci telefonicznej, internetu szerokopasmowego a także umożliwiających bezprzewodowy dostęp do internetu;*
 - 2) *rozbudowę istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, w dostosowaniu do potrzeb poszczególnych lokalizacji.*

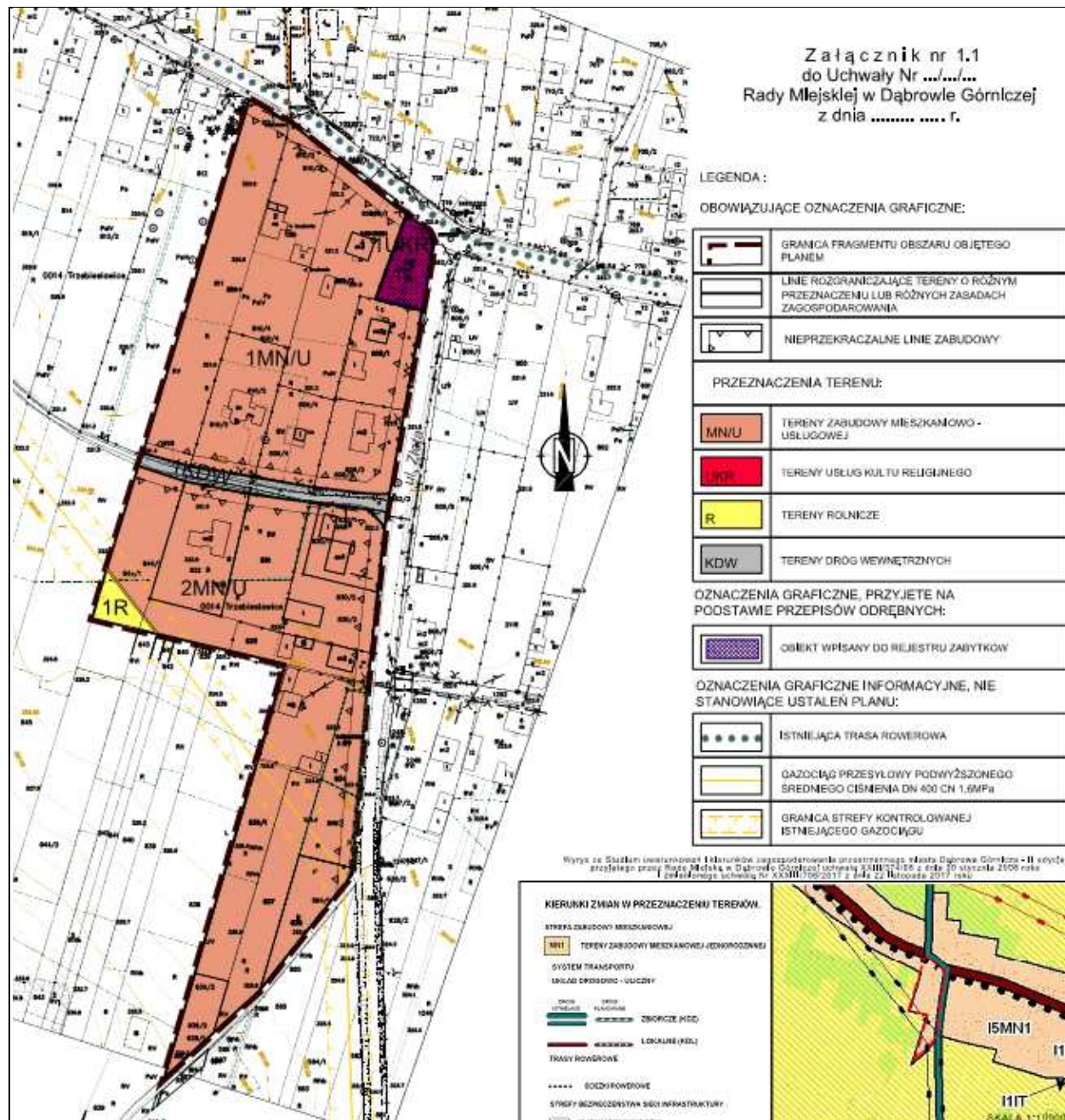
W **rozdziale 10** ustalono stawki procentowe służące do ustalania naliczania tzw. opłaty planistycznej.

W **rozdziale 11** dokonano ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów.

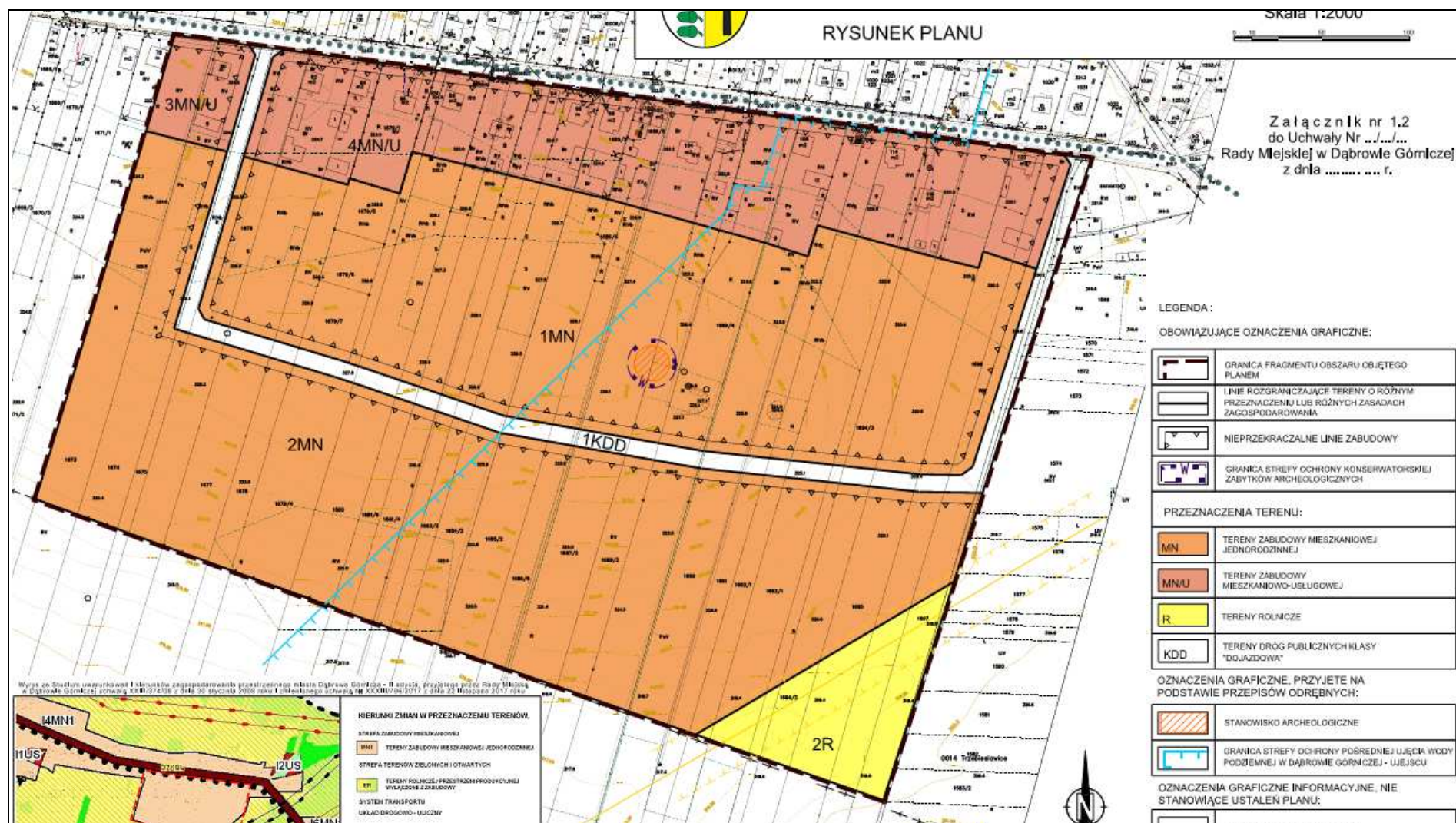
- Ustalenia dla terenów **zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)** dotyczyły: przeznaczenia podstawowego i uzupełniającego, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, zasad kształtowania ładu przestrzennego, powierzchni zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości budynków, geometrii i kolorystyki dachów, nieprzekraczalnej linii zabudowy, minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych.
- Dla terenów **mieszkaniowo-usługowych (MN/U)** dotyczyły: przeznaczenia podstawowego i uzupełniającego, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, zasad kształtowania ładu przestrzennego, powierzchni zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości budynków, geometrii i kolorystyki dachów, nieprzekraczalnej linii zabudowy, minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych.
- Dla terenów **usług kultu religijnego (UKR)** dotyczyły: przeznaczenia podstawowego, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, zasad kształtowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem obiektu zabytkowego.
- Dla terenu **infrastruktury technicznej – wodociągowej (IT-W)** ustalono: przeznaczenie podstawowe, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, zasad zagospodarowania przestrzennego, powierzchni zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości budynków, geometrii dachów,
- Dla terenów **rolniczych (R)** ustalono przeznaczenie podstawowe oraz zasady zagospodarowania terenu.

- Dla terenu **drogi publicznej klasy „dojazdowa” (KDD)** oraz dróg wewnętrznych (**KDW**) ustalono przeznaczenie podstawowe oraz zasady zagospodarowania terenu.

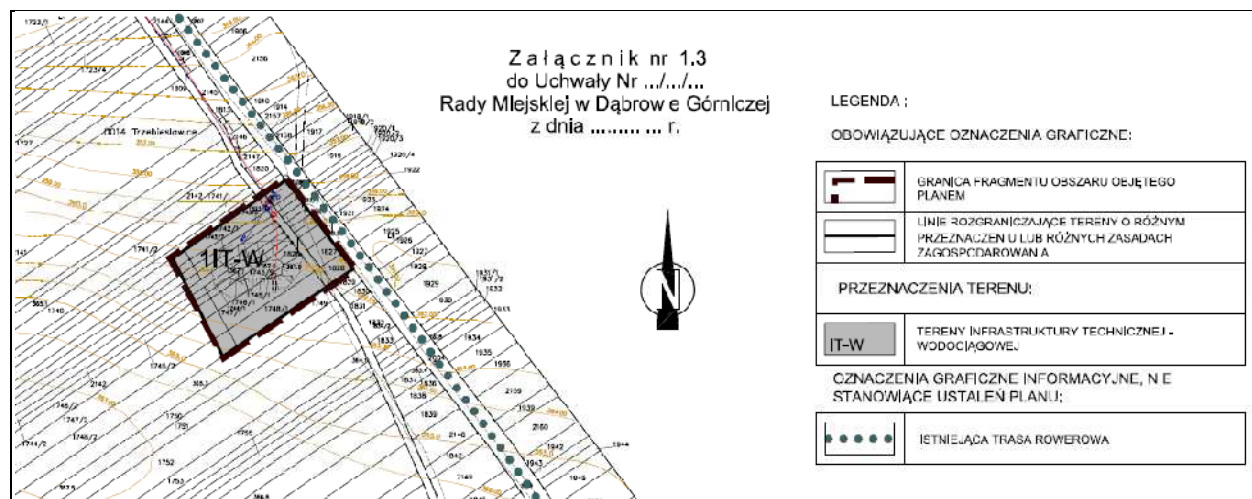
W **rozdziale 12** zawarto przepisy końcowe dotyczące m. in. wejścia w życie przedmiotowej uchwały i powierzenie wykonania uchwały Prezydentowi Miasta Dąbrowa Górnicza.

Rysunek 18. Rysunek planu - obszar 1.

Rysunek 19. Rysunek planu - obszar 2.

Rysunek 20. Rysunek planu - obszar 3.

###

Na terenie położnym w rejonie ulicy Modrzewiowej, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych w dzielnicy Trzebieśławice w rejonie ulic: Zachodniej - Modrzewiowej - Gródki (zatwierdzony Uchwałą Nr XLIX/938/05 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 30 listopada 2005 r.). Obszar oznaczony w obowiązującym planie symbolem 3MN przeznaczony jest pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, jednakże w planie miejscowym ustalono „możliwość realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi, infrastrukturą techniczną i wewnętrznymi drogami klasy dojazdowej w oparciu o dwa projektowane odcinki dróg publicznych 6KDD i 7KDD, wyłącznie w ramach zorganizowanego procesu inwestycyjnego”. Natomiast w §4 w/w uchwały jednoznacznie wskazano, iż przez zorganizowany proces inwestycyjny należy rozumieć „inwestycję umożliwiającą jednorazową realizację, przez jednego inwestora nie mniej niż 15 budynków mieszkalnych jednorodzinnych wraz z infrastrukturą techniczną i drogową”. Zapisy te uniemożliwiają inwestowanie w zabudowę mieszkaniową przez właścicieli pojedynczych działek na ich terenie. Zmiana planu będzie miała na celu zniesienie ograniczenia jakim jest inwestycja w co najmniej 15 budynków mieszkalnych.

Właściciele działek składali w tej sprawie wnioski zarówno przed przystąpieniem do opracowania planu jak i po ogłoszeniu o przystąpieniu do opracowania planu, w ramach procedury planistycznej.

Na terenie położnym w rejonie ulic Zachodniej i Żłotej, również obowiązuje w/w plan miejscowy, w którym część terenu przeznaczono pod nowoprojektowaną drogę publiczną klasy zbiorczej KDZ1/2 o szerokości w liniach rozgraniczających od 18,0 do 20,0 m. Od wielu lat przeznaczenie tego terenu w planach miejscowych pod tereny komunikacji blokuje możliwości inwestycyjne właścicielom działek, tym bardziej że w najbliższym czasie droga ta nie jest planowana do realizacji. Ponadto właściciele nieruchomości która w obowiązującym planie przeznaczona jest pod drogę publiczną złożyli wniosek o zmianę przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową.

Na terenie położnym w rejonie ulicy Gródki, zlokalizowane są obiekty infrastruktury technicznej Przedsiębiorstwa

Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej takie jak: zbiornik podziemny wody pitnej wraz z siecią wodociągową i podziemną siecią energetyczną niskiego napięcia oraz budynek rozdzielni energetycznej wybudowane jeszcze w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Zbiornik wodny, który jest częścią składową systemu dystrybucji wody w dzielnicy Trzebiesławice, obecnie znajduje się w złym stanie technicznym. Ponieważ obszar ten znajduje się na terenie leśnym, konieczne jest opracowanie planu miejscowego, gdyż tylko na tym etapie możliwe jest przeprowadzenie procedury zmiany przeznaczenia terenów leśnych na cele nieleśne (zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych).

6. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

6.1. Analiza pod kątem zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania terenu, które oparte są na uwarunkowaniach ekofizjograficznych tego obszaru. Realizacja planu jest uzasadniona dobrą dostępnością komunikacyjną i warunkami środowiskowymi. Projektowane przeznaczenie terenu nie koliduje z zagospodarowaniem terenów sąsiednich, gdzie są zlokalizowane budynki mieszkalne lub budynki mieszkalno – usługowe w zabudowie jednorodzinnej wraz z niezbędnymi obiektami – garażami, budynkami gospodarczymi, ogrodami przydomowymi etc. W przeważającej części ustalenia planu potwierdzają istniejące zagospodarowanie lub przeznaczenie wskazane w obowiązującym planie miejscowym. Również część planu dotycząca wydzielenia terenu infrastruktury wodociągowej jest zgodna z istniejącym zagospodarowaniem – podziemnym zbiornikiem wody pitnej.

Zmiany wprowadzone do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są racjonalne i zgodne z oczekiwaniami interesariuszy. Wnioski ekofizjograficzne zostały uwzględnione w projekcie planu.

6.2. Analiza pod kątem rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko realizacji ustaleń projektu planu

Projektowane przeznaczenie terenu jest zgodne z przeznaczeniem wskazanym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza*.

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów, główne komponenty środowiska mogą ulec przekształceniom. W przypadku zagospodarowania terenu przeznaczonego pod infrastrukturę techniczną – kanalizacyjną inwestycja wymagać będzie wykonania dokumentacji technologicznej oraz oceny oddziaływania na środowisko – w oparciu o przepisy odrębne. Na dzień wykonania przedmiotowego opracowania – bez znajomości wybranej technologii – należy uznać zapisy za wystarczające a planowaną inwestycję za mieszczącą się w założeniach i z wystarczającymi zabezpieczeniami minimalizującymi jej ewentualne negatywne skutki.

Zapisy planu (rozdział 3) specyfikują wymagania w zakresie zasad ochrony środowiska i przyrody ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko.

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów oraz stan obecny terenu objętego opracowaniem, główne komponenty środowiska na większości obszaru mogą ulec przekształceniom. Stopień zmian w środowisku będzie negatywny jednak może być minimalizowany pod warunkiem odpowiedniej realizacji ustaleń projektu planu, odpowiednio do możliwości środowiska. Natomiast pozostawienie istniejących terenów rolniczych (R) będzie mieć pozytywny wpływ na lokalne środowisko.

6.3. Analiza pod kątem ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz kształtowania walorów krajobrazowych

Teren opracowania nie wykazuje wybitnych walorów przyrodniczych ani też w jego bezpośrednim sąsiedztwie (tzn. w promieniu spodziewanego oddziaływania rezultatów wdrożenia zapisów MPZP) nie znajdują się obszary siedliskowe Natura 2000 czy inne formy ochrony przyrody i krajobrazu.

Opracowanie planistyczne obejmuje trzy obszary, wszystkie położone na terenach wskazanych jako cenne przyrodniczo i krajobrazowo w opracowaniu z 1994 r.¹⁵

- Obszar oznaczony jako 1, dla którego przewiduje się utrzymanie dotychczasowych form zagospodarowania w postaci zabudowy mieszkaniowo-usługowej (1MN/U, 2MN/U), dróg wewnętrznych (KDW) usług kultu religijnego (1UKR) oraz rolnicze (1R) nie będzie wpływać na cele planowanego zamierzenia ochronnego.
- Obszar oznaczony jako 2, dla którego przewiduje się częściowo utrzymanie dotychczasowych form zagospodarowania - zabudowa mieszkaniowo-usługowa (3MN/U, 4 MN/U), droga dojazdowa (1KDD) oraz użytki rolne (2R) ale także przewiduje się zupełnie nową zabudowę mieszkaniową (1MN, 2MN) będzie podlegać zmianie. Zmiana dotyczyć będzie przede wszystkim wprowadzenia zabudowy na tereny do tej pory użytkowane rolniczo, bądź nieużytki. Zmiana, z punktu widzenia zachowania charakterystycznego krajobrazu wiejskiego, którego ochronę postuluje się dla obszaru „B” (waloryzacja z roku 1994), może być widoczna. Jednakowoż, zapisy regulujące geometrie dachów, linie i skalę zabudowy, ten niekorzystny wpływ znacząco ograniczą. Ponadto, waloryzacja dokonana w roku 2007 nie wskazuje na obecność cennych terenów przyrodniczych w tym obszarze, a jedynie sąsiedztwo z terenem „Gródki - Stawki” (oznaczonym jako „C1”). Wprowadzone zmiany nie wpłyną negatywnie na zalecenia szczegółowe, w zakresie ochrony przyrody, dla tego obszaru.
- W obszarze oznaczonym jako 3 utrzymuje się dotychczasowe zagospodarowanie jako usługi infrastrukturalne - wodociągi. W Związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cele planowanej ochrony w obszarze oznaczonym jako „D” (waloryzacja 1994) „Lasy Trzebiesławickie”. W waloryzacji wykonanej w 2007¹⁶ r dla terenu tego (oznaczonego na Rys. 13 jako „D1”) nie wskazano specyficznych zaleceń dotyczących ochrony przyrody.

¹⁵ Waloryzacje przyrodnicze m. Dąbrowa Górnicza opracowane w 1994 r przez autorów reprezentujących Uniwersytet Śląski (Katedra Botaniki i Ochrony Przyrody, Katedra Geografii Fizycznej - Zakład Biogeografii i Ochrony Przyrody), Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „proNatura”, Górnośląskie Koło PTPP w Bytomiu.

¹⁶ Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej-(aktualizacja 2007/2008r.);

Jedynie w obszarze 2, gdzie wprowadzono nową zabudowę mieszkaniową wystąpią zmiany w środowisku przyrodniczym i krajobrazie. Zapisy MPZP redukuje zmiany, pozwalając utrzymać charakter i skalę zabudowy oraz, poprzez zastosowanie zapisów dotyczących intensywności zabudowy i wielkości powierzchni biologicznie czynnych, zredukować negatywny wpływ na bioróżnorodność, w szczególności na cennym przyrodniczo sąsiednim obszarze „Gródki - Stawki”.

6.4. Analiza pod kątem wpływu ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu

Ustalenia zapisane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będą wpływać (pozytywnie/negatywnie) na stan środowiska przyrodniczego na tym obszarze. **Tabela 1.** przedstawia prognozowane oddziaływanie wyznaczonego w planie przeznaczenia terenu na takie elementy środowiska, jak: różnorodność biologiczna, ludzie, zwierzęta, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne.

6.4.1. Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem stanowią w części zainwestowane (głównie zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo-usługowa i usługowa, infrastruktura, drogi) oraz tereny zieleni nieurządzonej, upraw rolnych, lasów, zieleni niskiej i nieużytków. Ustalenia częściowo potwierdzają istniejące zagospodarowanie, ale również wprowadzają zabudowę mieszkaniową o niskiej intensywności i skali ale też dopuszczają zabudowę usługową na obszarach niezabudowanych (przeznaczonych pod zabudowę w obowiązującym planie). Częściowo rekompensatą dla utraty gleb i powierzchni biologicznie czynnych jest zapis przeznaczający minimum od 40% (tereny MN/U) do 60 % (MN, UKR i IT-W) powierzchni działek na powierzchnię biologicznie czynną. Ustalenia planu chronią środowisko glebowe przed zanieczyszczeniami nakazując odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakazując utwardzenie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia szkodliwymi substancjami. W zapisach planu znalazły się także zalecenia dotyczące wstępnego podczyszczania tych wód przed odprowadzaniem do kanalizacji.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnie ziemi, lub wpływ ten będzie ograniczony.

6.4.2. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Czyste wody opadowe mogą być retencjonowane i zatrzymywane na terenach. Stosowanie przepisów odrębnych dotyczących jakości odprowadzanych wód deszczowych i roztopowych oraz realizacja ustaleń planu, nakazujących utwardzenie terenów zagrożonych zanieczyszczeniami wód substancjami szkodliwymi oraz podczyszczanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestora, powinno uchronić wody powierzchniowe przed degradacją.

Zabudowa i zabetonowanie części terenów ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach. Ustalenia planu zezwalają na retencjonowanie wód opadowych i wykorzystania ich do nawadniania terenów zieleni, co zmniejszy ilość odprowadzanych ścieków

deszczowych do wód powierzchniowych oraz poprawi bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu. Ponadto na obszarach terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej przeznaczono odpowiednie powierzchnie terenu na tereny biologicznie czynne, co ułatwi infiltrację wód opadowych i zapobiegnie nadmiernemu ich zanieczyszczeniu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie większej ilości osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe). Zabudowa mieszkaniowa będzie źródłem pewnej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - siecią kanalizacyjną, a ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków może wystąpić w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych. Problem może być tylko z wcześniejszą realizacją sieci kanalizacyjnej, przed realizacją zabudowy. Istniejące i planowane na terenie planu inwestycje komunikacyjne powinny być zgodnie z przepisami odrębnymi zabezpieczone przed przedostawaniem się zanieczyszczeń ropopochodnych z nawierzchni jezdni bezpośrednio do wód powierzchniowych.

Na obszarze planu może dochodzić lokalnie do pojawienia się ognisk zanieczyszczeń dla wód powierzchniowych i podziemnych. Stosowanie ustaleń planu oraz przepisów odrębnych powinno jednak neutralizować lub ograniczać uciążliwości tych terenów. Odprowadzanie ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych regulowane będzie przez odpowiednie decyzje administracyjne, których kontrolę sprawują organa gminy jak i państwowe organy ochrony środowiska.

6.4.3. Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza jest na tyle niewielka, że nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych wartości stężeń głównych zanieczyszczeń w cyklu rocznym. Rozwój terenów zurbanizowanych może spowodować wzrost ilości emisji do atmosfery. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery jest ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych.

Prognozowana emisja będzie związana z komunikacją oraz lokalnymi i indywidualnymi systemami grzewczymi. Ustalenia planu stanowią podstawę do redukcji zanieczyszczeń bytowych oraz częściowej neutralizacji emisji komunikacyjnych.

6.4.4. Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, użytkowanie (i rozbudowa) zabudowy o charakterze mieszkaniowym i usługowym oraz infrastruktury komunikacyjnej będzie generować zwiększony ruch samochodowy (również ruch pojazdów dostawczych), co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego okolicznych ulic dojazdowych i lokalnych. Na terenie planu nie prognozuje się jednak przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu komunikacyjnego. Ustalenia planu wykorzystują instrumenty planistyczne do ochrony terenów wrażliwych (standardy akustyczne, linie zabudowy, zieleń).

Dotrzymanie standardów akustycznych będzie zależało od jakości działań inwestycyjnych oraz dotrzymaniem standardów wprowadzonych przedmiotowym MPZP.

6.4.5. Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Występująca na obszarze planu roślinność to wtórne zbiorowiska roślinne, które ze względu na brak roślinności rodzimej o cechach wyróżniających, stworzyły tu dominujące zbiorowiska flory. Dla przedmiotowych terenów ustalenia planu określają minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej co zapewni też odpowiednie warunki dla podtrzymania fauny zasiedlające przedmiotowe tereny. Wskutek uchwalenia przedmiotowego MPZP nie prognozuje się pogorszenia jakości środowiska i negatywnego wpływu na bioróżnorodność, zwłaszcza, że w większości terenów następuje usankcjonowanie stanu obecnego, np. niewielki fragment lasu został przeznaczony jako teren infrastruktury wodociągowej zgodnie z faktycznym zagospodarowaniem – istniejącym podziemnym zbiornikiem wody pitnej, i nie zmieni to jego dotychczasowego sposobu zagospodarowania. Jedynie na terenach pod planowaną zabudowę mieszkaniową zmiany mogą mieć charakter negatywny - ograniczany jednak zapisami planu.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na świat zwierzęcy i roślinny oraz różnorodność biologiczną.

6.4.6. Wpływ na klimat lokalny

Istniejąca i planowana zabudowa może nieznacznie wpływać na modyfikację klimatu lokalnego w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Nowa zabudowa mieszkaniowa z dużym (do 60%) udziałem terenów biologicznie czynnych i niską - maksymalnie 40% powierzchnią zabudowy nie powinna istotnie ograniczać przewietrzania oraz nie powinna prowadzić do rozwoju lokalnej „wyspy ciepła”. Sąsiedztwo terenów otwartych będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne.

Nie prognozuje się znacząco negatywnych oddziaływań na klimat lokalny.

6.4.7. Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy. Stwarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. W ustaleniach planu znalazło się szereg zapisów chroniących walory krajobrazowe obszaru.

Krajobraz jest strukturą żywą, odnawiającą się i przyswajającą nowe treści. Znalezienie punktu równowagi pomiędzy obowiązkiem zachowania środowiska naturalnego i kulturowego a potrzebami wynikającymi z rozwoju cywilizacyjnego i względów ekonomicznych, jest zadaniem niezwykle trudnym.

6.4.8. Wpływ na zdrowie ludzi

Zachowanie istniejącej zabudowy oraz rozbudowa zabudowy mieszkaniowo – usługowej i układu komunikacyjnego zwiększy zasięg uciążliwości z tym związany (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie

powierzchni otwartych) i zwiększy także liczbę użytkowników, którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Zmiana warunków zamieszkiwania może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców.

Oddziaływanie wskazanych przeznaczeń na ludzi nie będzie znaczące tym bardziej, że będą to przeznaczenia związane z działalnością ludzką o niskiej i umiarkowanej uciążliwości.

6.4.9. Wpływ na cele i przedmiot ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000 lub innych obszarów chronionych

W bezpośrednim i niedalekim sąsiedztwie obszaru objętego MPZP nie wyznaczono obszarów objętych ochroną prawną. Co prawda w opracowaniu z roku 1994 wskazano tereny, objęte opracowaniem planistycznym, jako posiadające walory przyrodnicze i krajobrazowe, jednakże nie wprowadzono formalnej ochrony, a wprowadzane zmiany nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na cele i zakres ochrony, jaki został naówczas wskazane. Waloryzacja z roku 2007¹⁷ uszczegółowiła i zaktualizowała informacje dotyczące obszarów cennych przyrodniczo. Na terenach sąsiadujących z obszarem opracowania wskazano Kompleks „Lasy Trzebieśławickie”, w którym wyróżniono obszary kwalifikujące się, w oparciu o obowiązujące przepisy krajowe i dyrektywy UE, do objęcia ochroną jako rezerwat przyrody, obszar chronionego krajobrazu i użytki ekologiczne.

Z wymienionych w waloryzacji wykonanej w 2007 roku terenów o szczególnym znaczeniu przyrodniczym jedynie teren „Lasów Trzebieśławickich” obejmuje obszar opracowania planistycznego nr „3” - stacja wodociągów. Teren „Gródki - Stawki” sąsiaduje z obszarem nr „2” objętym przedmiotowym planem.

Zasięg oddziaływania dopuszczanych przedmiotowym MPZP zmian w zakresie dopuszczalnego użytkowania terenów planu oraz charakter zmian nie wywołają zmian w stanie środowiska na wymienionych obszarach cennych przyrodniczo.

Podsumowując, ustalenia planu nie będą wywierać istotnego negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000 i pozostałych form ochrony przyrody.

¹⁷ Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej-(aktualizacja 2007/2008r.);

Tabela 1. Prognozowane oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska:

(0) brak oddziaływania, (+) pozytywne oddziaływanie, (-) negatywne oddziaływanie

Ustalenia dla terenów	Prognozowane wpływy na elementy środowiska													Wnioski
	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne	Natura 2000	
MN	-	0	-	-	-	-	-	0	-	0	+	+	0	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej będą wywierać negatywny wpływ na bioróżnorodność biologiczną (w tym zwierzęta i rośliny) oraz na wodę i powietrze. Oczekuje się pozytywnego wpływu na dobra materialne. Sumaryczny wpływ ocenia się jako potencjalnie negatywny [klasa B]
MN/U	-	0	-	-	-	-	-	0	-	0	+	+	0	Tereny mieszkaniowo-usługowe o niskiej intensywności zabudowy będą wywierać negatywny wpływ na bioróżnorodność biologiczną (w tym zwierzęta i rośliny) oraz na wodę i powietrze. Oczekuje się pozytywnego wpływu na dobra materialne. Zapisy MPZP sankcjonują obecne zagospodarowanie terenu. Sumaryczny wpływ ocenia się jako neutralny [klasa B]
UKR	-	0	-	-	-	-	-	+	-	0	+	+	0	Teren zabudowy usługowej (kultu religijnego) będzie wywierać wpływ zbliżony do wpływu zabudowy MN/U. Oczekuje się pozytywnego wpływu na zabytki, krajobraz kulturowy oraz dobra materialne. Sumaryczny wpływ ocenia się jako neutralny [klasa B]
IT-W	-	0	-	-	+	-	0	-	0	+	0	+	0	Teren wyznaczony pod tereny infrastruktury technicznej będzie neutralnie oddziaływać na środowisko. Należy jednak liczyć się z okresowymi zaburzeniami jakości powietrza i redukcją roślinności oraz hałasem, w związku z możliwą wycinką drzew stanowiących

														zagrożenie dla zbiornika podziemnego[klasa B]
R	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	0	0	0	Tereny rolnicze będą korzystnie oddziaływać na wszystkie komponenty środowiska naturalnego i neutralnie względem środowiska kulturowego [klasa A].”
KDD	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	+	0	Tereny dróg publicznych klasy „dojazdowa” będą potencjalnie negatywnie – choć w spodziewanym niewielkim stopniu - oddziaływać na komponenty naturalne środowiska [klasa B].
KDW	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	+	0	Tereny dróg wewnętrznych będą potencjalnie negatywnie – choć w spodziewanym niewielkim stopniu - oddziaływać na komponenty naturalne środowiska [klasa B].

7. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu

W zakresie metod analizy skutków realizacji postanowień projektu MPZP, przewiduje się wykonywanie monitoringu środowiska, polegającego głównie na prowadzeniu pomiarów poziomów zanieczyszczeń w środowisku - zgodnie z planem monitorowania, ustalonym dla środowiska zurbanizowanego miasta Dąbrowa Górnicza.

Celem kontroli skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym terenu jest prowadzenie systemu monitoringu planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w planie, jak również potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo ochrony środowiska*, monitoring (w tym metody monitoringu) jakości powietrza, wód, gleb i ziemi oraz poziomu hałasu i pól elektromagnetycznych jest prowadzony w ramach państwowego monitoringu środowiska, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, na szczeblu samorządowym, przez starostę powiatowego lub podmiot obowiązany do jego prowadzenia (w obrębie zakładu/instalacji oraz w strefie oddziaływania obiektu zakładu/instalacji). Również zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo budowlane*, w czasie użytkowania obiekty budowlane powinny być poddawane okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu m.in. stanu technicznego instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska. W szczególności należy w plany monitorowania włączyć tereny dla których zmieniono dopuszczalne funkcje.

Ponadto, w obowiązku miejscowych władz samorządowych powinna być okresowa weryfikacja obszaru objętego planem pod względem jego zagospodarowania oraz realizacji ustaleń projektu planu na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej gminy. Monitoring skutków realizacji Uchwały Rady Miejskiej w sprawie przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winien być dokonywany zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 – tekst jednolity z późn. zm.), w ramach oceny zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym oraz dokonywania oceny aktualności tego planu. Oceny te winny być dokonywane przez Prezydenta Miasta, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miasta (nie rzadziej niż raz na 4 lata). Wyniki tych ocen winny być przedstawione Radzie Miasta. Określona ustawowo procedura pozwoli przeanalizować i ocenić środowiskowe skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Postuluje się, aby monitoring obejmował m.in. regularne przeprowadzanie badań i ocen w zakresie dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego, jakości wód podziemnych na analizowanym obszarze oraz monitoring jakości powietrza przy ciągach komunikacyjnych. Ponadto, w szczególności, proponuje się regularną weryfikację stanu sieci infrastruktury technicznej.

8. Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu

8.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze

Oddziaływanie wyznaczonych terenów na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego – zwłaszcza przyrody ożywionej - będzie zróżnicowane. Tereny rolnicze będą oddziaływać korzystnie na stan środowiska a pozostałe tereny – zagospodarowane już lub planowane do zagospodarowania jako tereny mieszkalnictwa, tereny usługowe czy komunikacyjne wykazywać będą oddziaływanie neutralne lub potencjalnie niekorzystne. Należy podkreślić, że ustalony w przedmiotowym mpzp sposób zagospodarowania terenu nie odbiega zasadniczo od dotychczas dopuszczalnego ani od stanu faktycznego (stwierdzonego w trakcie wizji lokalnej). Ustalenia planu zostały przygotowane w ten sposób, by oddziaływanie projektowanego zagospodarowania terenu było najmniej uciążliwe dla środowiska przyrodniczego.

Wszelkie zamierzenia budowlane na nowo wyznaczonych terenach pod zabudowę, które mogą nastąpić w przypadku realizacji ustaleń planu - będą działaniem w przestrzeni. Jednakże przekształcenia pierwotnego stanu nie będą w sposób znaczący oddziaływać na środowisko. Ustalenia planu zostały przygotowane w ten sposób, by oddziaływanie projektowanego zagospodarowania terenu było najmniej uciążliwe dla środowiska przyrodniczego.

Poszczególne przeznaczenia terenu, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji planu sklasyfikowano pod względem oddziaływania na środowisko i istniejący krajobraz. W metodyce opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza się trzy klasy, terenów oznaczonych symbolami A, B i C, przy czym znaczenie jest następujące:

A – tereny, na których ustalenia planu wykazują pozytywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego

B – tereny, na których ustalenia planu wykazują neutralny lub potencjalnie negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego;

C – tereny, na których ustalenia planu wykazują negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego).

Klasa A – charakter zmian potencjalnie korzystny

- R – tereny rolnicze;

Oddziaływanie terenów na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- intensywności przekształceń: jako brak lub małe,
- bezpośredniości oddziaływania: jako brak lub pośrednie,
- okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,
- częstotliwości oddziaływania: jako brak lub okresowe.

Klasa B – charakter zmian neutralny lub potencjalnie niekorzystny

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- MN/U – tereny mieszkaniowo-usługowe o niskiej intensywności zabudowy;
- UKR – tereny usług kultu religijnego;
- IT-W – tereny infrastruktury technicznej - kanalizacja;
- KDD – tereny dróg publicznych klasy „dojazdowa”;
- KDW - tereny dróg wewnętrznych.

Oddziaływanie terenu na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- **intensywności przekształceń: jako zauważalne,**
- **bezpośredniości oddziaływania: jako bezpośrednie,**
- **okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,**
- **częstotliwości oddziaływania: jako stałe.**

Klasa C – charakter zmian niekorzystny

- brak

###

W większości tereny wykazują neutralny lub potencjalnie negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego. Są to tereny mieszkalnictwa i usługowe oraz dróg publicznych i dróg wewnętrznych. Do tej kategorii zaliczyć należy tereny infrastruktury technicznej. Planowane zagospodarowanie będzie miało pewien wpływ na gleby oraz na powierzchnię ziemi a wyznaczone funkcje wiązać się z zabudowaniem terenu. W mpzp wprowadzono zapisy limitujące powierzchnię zabudowy (20-40%) i wymagające zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (40-60%). Z realizacją tych funkcji wiązać się będzie zapewnienie dostaw mediów i energii – w tym celu wprowadzono zapisy dotyczące stosowania odnawialnych lub czystych źródeł energii oraz gospodarowania odpadami i ściekami. W/w tereny będą musiały mieć zapewnioną obsługę komunikacyjną. Wykorzystanie terenów na komunikację (drogi, miejsca postojowe) doprowadzi do ograniczenia naturalnego przesiąkania wód opadowych, zmniejszenia powierzchni czynnych biologicznie. Częściowe utwardzenie fragmentu terenu nieznacznie ograniczy infiltrację wód opadowych i roztopowych, tym samym zmniejszając zasilanie wód gruntowych. Nie spodziewamy się jednak w wyniku zainwestowania terenu wystąpienia obniżenia zwierciadła wód gruntowych. Spadek uwilgotnienia gleb może nieznacznie pogorszyć warunki wzrostu roślin – na terenach aktywnych biologicznie w obrębie przedmiotowego obszaru jak i bezpośrednio przyległych. Teren dróg klasy „dojazdowa” i drogi wewnętrzne zostaną wyłączone z aktywności biologicznej i częściowo hydrologicznej. Planowane funkcje będą w niewielkim stopniu źródłem emisji hałasu (drogi klasy „dojazdowa”) oraz zanieczyszczeń powietrza. Mały obszar dedykowany funkcji komunikacyjnej powoduje że spodziewane uciążliwości nie będą duże (o ile wystąpią). Obszar opracowania planistycznego leży

na terenach wskazanych jako cenne przyrodniczo i krajobrazowo^{18 19}. Jak wskazano w analizie, oddziaływanie ustaleń MPZP dla większości terenów będzie neutralne, jedynie w wypadku nowej zabudowy mieszkaniowej na terenie 2, należy liczyć się z potencjalnie negatywną ingerencją w krajobraz i środowisko przyrodnicze. Zapisy planu, poprzez wprowadzenie ograniczeń w intensywności zabudowy i minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ograniczają negatywny wpływ na środowisko naturalne a poprzez zapisy o dopuszczalnej geometrii dachów, linii i wielkości zabudowy ograniczają negatywny wpływ na krajobraz.

8.2. Możliwe transgraniczne oddziaływanie

W oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 – tekst jednolity z późn. zm.), w szczególności w oparciu o zapisy rozdziału 3, dział VI, dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów – uznaje się, że skutki realizacji projektu planu nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego.

8.3. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń planu

Istniejące zainwestowanie oraz obecny stan środowiska przyrodniczego cechuje się umiarkowanym przekształceniem środowiska przyrodniczego. Po ocenie aktualnego stanu środowiska przyrodniczego na analizowanym terenie stwierdzono, iż powstanie nowego zainwestowania spowoduje znaczące oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, w przypadku niektórych terenów oddziaływanie to będzie mieć charakter potencjalnie negatywny. Zapisy w zakresie środowiska gwarantują i wymuszają ich ochronę na terenie objętym opracowaniem miejscowego planu. Brak realizacji ustaleń planu (co w praktyce oznacza realizację ustaleń dotychczas obowiązujących MPZP) również nie spowoduje znacznych negatywnych zmian w środowisku na tym terenie.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawnym, który stanowić może narzędzie do realizacji celów ochrony środowiska zawartych w odrębnych dokumentach. Zestawienie dokumentów wraz z oceną spójności i zgodności zapisów w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przedstawiono poniżej.

¹⁸ Waloryzacje przyrodnicze m. Dąbrowa Górnicza opracowane w 1994 r. przez autorów reprezentujących Uniwersytet Śląski (Katedra Botaniki i Ochrony Przyrody, Katedra Geografii Fizycznej - Zakład Biogeografii i Ochrony Przyrody), Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „proNatura”, Górnośląskie Koło PTPP w Bytomiu.

¹⁹ Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej-(aktualizacja 2007/2008r.);

9.1. Dokumenty szczebla międzynarodowego i wspólnotowego

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m.in.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo), - Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzona w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r. (Dz. U. z dnia 29 marca 1978 r.),
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz z Protokołem,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Dokumenty wspólnotowe / Dyrektywy Unii Europejskiej:
 - Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,
 - Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 - Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - Dyrektywa Ramowa UE dotycząca wody, przyjęta w 1997 r.,
 - Dyrektywa Ramowa w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywa 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Umowy międzynarodowe:
 - Porozumienie między Min. OŚNiL RP a Państwowym Komitetem Republiki Białorusi ds. Ekologii o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska z 1992 r.,
 - Porozumienie między Min. OŚNiL a Min. Leśnictwa Republiki Białorusi z 1995 r. dot. m.in. rozwoju ochrony cennych ekosystemów, gospodarki wodnej WZŚ i kłesk żywiołowych,
 - Porozumienie między Min. OŚNiL RP a Departamentem OŚ Republiki Litewskiej z 24.01.1992 r. o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska,

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych.

9.2. Dokumenty szczebla krajowego

Do dokumentów o randze krajowej należą:

- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska.

Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań.

Dokument mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.

- Krajowy Program Zwiększania Lesistości

Dokument jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.

- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami

Dokument określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.

- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Jest to dokument programowy dla inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze

obszaru planu i terenów do niego przyległych. Szczególnie ważnym dla ochrony środowiska w Polsce dokumentem jest „Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”, gdzie wyróżnia się aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jako jedno z działań systemowych. W dokumencie tym wskazuje się m.in. na uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W planie miejscowym uwzględnia się te wymagania, co zostało opisane powyżej, a także w poprzednich rozdziałach prognozy.

9.3. Dokumenty szczebla regionalnego i lokalnego

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak: „Program ochrony środowiska dla województwa śląskiego do roku 2019 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024”, „Plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego”, „Program Wykorzystania Odnawialnych Źródeł Energii” czy „Program wykorzystania wód podziemnych, w szczególności termalnych i leczniczych, w wybranych obszarach Województwa Śląskiego”.

Długoterminowe cele „Programu ochrony środowiska dla województwa śląskiego do roku 2019 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024” sformułowano jako:

- Znacząca poprawa jakości powietrza na obszarze województwa śląskiego związana z realizacją kierunków działań naprawczych (cel długoterminowy do 2024, Powietrze atmosferyczne)
- Realizacja racjonalnej gospodarki energetycznej łączącej efektywność energetyczną z nowoczesnymi technologiami (cel długoterminowy do 2024, Powietrze atmosferyczne)
- System zrównoważonego gospodarowania wodami powierzchniowymi i podziemnymi, umożliwiający zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych regionu przy osiągnięciu i utrzymaniu co najmniej dobrego stanu wód. (cel długoterminowy do 2024, Zasoby wodne)
- Zbudowanie systemu zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami, w której priorytetem jest zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne metody odzysku oraz wdrożenie modelu gospodarowania odpadami komunalnymi opartego na ich selektywnym zbieraniu i termicznym przekształcaniu pozostałych odpadów palnych z odzyskiem energii. (cel długoterminowy do 2024, Gospodarka odpadami)
- Zachowanie, odtworzenie i zrównoważone użytkowanie bioróżnorodności i georóżnorodności oraz ochrona krajobrazu. (cel długoterminowy do 2024, Ochrona przyrody)
- Zrównoważona gospodarka zasobami surowców naturalnych. (cel długoterminowy do 2024, Gleby)
- Przekształcenie terenów przemysłowych i zdegradowanych województwa śląskiego zgodnie z wymaganiami ekologicznymi oraz uwarunkowaniami społeczno-ekonomicznymi. (cel długoterminowy do 2024, Tereny przemysłowe)
- Poprawa i utrzymanie dobrego stanu akustycznego środowiska (cel długoterminowy do 2024, Hałas)
- Utrzymanie wartości natężenia promieniowania elektromagnetycznego na dotychczasowych, niskich poziomach (cel długoterminowy do 2024, Promieniowanie elektromagnetyczne)

- Ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowych oraz minimalizacja ich skutków (cel długoterminowy do 2024, Przeciwdziałanie poważnym awariom przemysłowym)

Niniejszy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizuje powyższe cele poprzez:

- ***dbałość o jakość wód powierzchniowych i podziemnych oraz ich ochronę (wprowadzenie korzystnych rozwiązań z zakresu gospodarki wodno-ściekowej);***
- ***poprawę jakości powietrza atmosferycznego (stosowanie przyjaznych środowisku mediów grzewczych), zgodnie z ustaleniami uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego;***
- ***w zakresie różnorodności biologicznej – poprzez obowiązek pozostawienia części działek budowlanych jako tereny biologicznie czynne;***
- ***w zakresie informacji o środowisku oraz komunikacji pomiędzy wszystkimi stronami zaangażowanymi w ochronę środowiska – poprzez realizację planowania zgodnie z trybem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.***

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbrowa Górnicza formułuje cele w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uwzględnia zapisy Studium.

10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów, które obecnie są zagospodarowane jedynie częściowo, główne elementy środowiska ulegną przekształceniom, które będą widoczne. Pomimo intensyfikacji zabudowy część terenu pozostanie obszarem aktywnym biologicznie.

Przy zachowaniu ustaleń planu zmiany w środowisku nie będą intensywne (większość prognozowanych zmian ma charakter neutralny bądź potencjalnie niekorzystny, dla części terenów prognozuje się wystąpienie pozytywnego wpływu na część analizowanych komponentów środowiska).

Zapisy mpzp dla poszczególnych terenów zostały opracowane odpowiednio do ich planowanego przeznaczenia, jednocześnie odpowiednio do możliwości środowiska. Zapisy te pozostają w zgodzie z opracowanymi w gminie dokumentami dotyczącymi stanu środowiska przyrodniczego i sposobami zrównoważonego gospodarowania nimi.

W związku z powyższym, jak również z uwagi na zgodność zapisów projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i prawnymi (dotyczącymi ochrony środowiska), nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejszy dokument dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszarów położonych w Trzebiesławicach, w granicach określonych na załącznikach graficznych do uchwały, obejmującego 3 obszary o łącznej powierzchni 21,5 ha.

Obszar objęty planem stanowi obszar częściowo zagospodarowany, użytkowany pod funkcje mieszkaniowe, mieszkaniowo-usługowe, a także usługowe (w tym punkt skupu złomu), położony w rejonie ulicy Modrzewiowej oraz w rejonie ulic Zachodniej i Złotej. Część obu obszarów stanowią tereny rolnicze, niezagospodarowane – w obecnym MPZP przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową.

Jeden z obszarów objętych planem to teren leśny, na którym znajduje się zbiornik podziemny wody pitnej wraz z siecią wodociągową i podziemną siecią energetyczną niskiego napięcia oraz budynek rozdzielni energetycznej wybudowane w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Zbiornik wodny, jest częścią składową systemu dystrybucji wody w dzielnicy Trzebiesławice.

Podstawowym celem prognozy jest pełne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych charakterystycznych dla analizowanego obszaru wraz z identyfikacją potencjalnych oddziaływań na środowisko będących wynikiem realizacji projektu planu. Dokument ma także na celu ocenę ich natężenia, a także określenie czy w ocenianym opracowaniu, dobro środowiska zarówno przyrodniczego, jak i kulturowego, zostało uwzględnione w sposób należyty. Prognoza weryfikuje również przyjęte w projekcie MPZP zapisy w zakresie stosowania rozwiązań eliminujących i/lub ograniczających negatywne oddziaływanie przyszłych działań na środowisko, co ma zapewnić utrzymanie równowagi przyrodniczej i osiągnięcie zrównoważonego rozwoju.

W poszczególnych rozdziałach niniejszej prognozy określono i oceniono istniejący stan środowiska przyrodniczego wraz z wpływem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne jego komponenty.

Uogólniając, stan środowiska przyrodniczego na analizowanym terenie, zarówno pod względem ukształtowania terenu, warunków klimatycznych, gleb, świata roślin i zwierząt oraz biorąc pod uwagę postępującą antropopresję jest dostatecznie dobry. Zapisy planu uwzględniają wymogi kształtowania krajobrazu oraz istniejące uwarunkowania ekofizjograficzne. Nie oznacza to jednak, że zapisy projektu planu nie będą generować niekorzystnych oddziaływań, związanych zarówno z realizacją (przekształcenia powierzchni ziemi i gleby, emisja hałasu, emisja zanieczyszczeń), jak i późniejszą eksploatacją nowych inwestycji, jednak w zakresie ochrony środowiska i przyrody minimalizują potencjalne niekorzystne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego.

Niniejsza prognoza gwarantuje, że zapisy MPZP zapewniają ochronę poszczególnych komponentów środowiska, w tym także zdrowia ludzi, zachowując uwarunkowania ekofizjograficzne przedmiotowego terenu. Prognozę opracowano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Załącznik

Jarosław Osiadacz, dr inż.

Ul. Na Polance 12d/5

51-109 Wrocław

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany, Jarosław Osiadacz, oświadczam iż:

- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, jednolite studia magisterskie na kierunku nauk technicznych z dyscypliny biotechnologia (1993, Wydział Podstawowych Problemów Techniki, Politechnika Wrocławska);
- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, studia doktoranckie w specjalności chemia organiczna (1998, Wydział Chemiczny, Politechnika Wrocławska);
- Posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (od 2009 r.);
- Brałem udział w przygotowaniu więcej niż 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ponad 40 Raportów).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Wrocław, 2018-08-06

Jarosław Osiadacz (-)